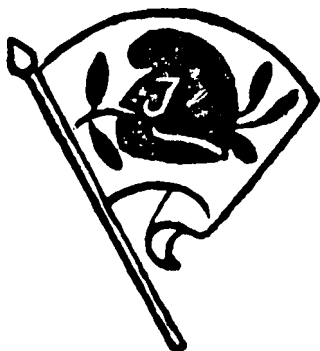

**KOMMUNISTISEN NUORISOINTER-
NATIONALEN**

KONGRESSIT 1921 JA 1922

KUSTANTAJA: EMIL PAAJANEN
HELSINKI 1923

HELSINGISSÄ 1923
OY. TYÖN KIRJAPAINOSSA

KOMMUNISTISEN NUORISOINTER-
NATIONALEN

KONGRESSIT 1921 JA 1922

KUSTANTAJA: EMIL PAAJANEN
HELSINKI 1923

KOMMUNISTISEN NUORISOINTERNATIONALEN II KONGRESSI HEINÄKUULLA 1921

PÄÄTÖS

*K. N. I:n Toimeenpanevan Komitean toiminnasta
Berliinin ja II kongressin välisellä ajalta.*

Berliinin kongressissa valitun K. N. I:n Toimeenpanevan Komitean kertomuksen selostuksen varmistaa II:n kongressi:

Toimeenpaneva komitea on tehnyt suurta ja menestyksellistä. Berliinin kongressissa hyväksyttyä, propagandatyötä proletaaristen nuorisojärjestöjen keskuudessa, joka vaikutti poliittisesti vahvistavasti ja selventävästi nuorisoliittoihin. Samalla kun Toimeenpaneva Komitea kävi tarmokasta ja huolellista taistelua keskustalaisia ja sosialipatrioottisia nuorisojärjestöjä vastaan, auttoi se suurenmoisesti näiden järjestöjen jäsenten suurien joukkojen siirtymistä kommunistisen nuorisoliikkeen riveihin.

Vähemmän tärkeitä ei myöskään ollut Toimeenpanevan Komitean työskentely Kommunistisen Internationaalin II kongressin päätöksien täytäntöönpanemiseksi, etenkin 21 teesien läpiajamiseksi kommunistisissa puolueissa ja näiden perustamiseksi.

Kongressi toteaa Toimeenpanevan Komitean menestyksellisen toiminnan lujan kansainvälisen järjestön luomiseksi, yksityisten maiden välisen yhteyden kuntoonpanemiseksi, kansainvälisen toiminnan luittamiseksi ja laajassa kansainvälisessä kustannustyössä j.n.e., jotka työt ovat suuressa määrässä aiheuttaneet sen, että kommunisti-

sella nuorisoliikkeellä tällä hetkellä on vastakohtana Berliinin kongressin edelliselle ajalle käytettävänä lujaa kansainvälinen järjestö. Se työ, jonka Toimeenpaneva Komitea menestyksellisesti suoritti, tapahtui mitä pahimpien olosuhteiden vallitessa ja saa II:sen kongressin yksimielisen tunnustuksen.

Avustusvoimien suuri puute, useiden Toimeenpanevan Komitean jäsenten puutteellinen yhteistyö estivät sen toimintaa. Yksityisten liittojen aivan puutteellinen avustus ja taloudelliset vaikeudet ovat vaikeuttaneet tehtävien suoritusta. Tästä johtuvat ne selostuksessa esiintyvät monet puutteellisuudet, jotka tulevan Toimeenpanevan Komitean tulee työssään välttää. Liittojen sisäisen elämän systemaattinen tarkkailu ja niiden toiminnan alituinen suunnitelman mukainen johtaminen oli liian heikkoa. Liian vähän toimi Toimeenpaneva Komitea liittojen johtamisessa ja tukemisessa ja joukkojärjestöjen taloudellisessa taistelussa esiintyvien kysymysten kehittämisessä. Sivistystyössä tehtiin vasta systemaattisen toiminnan alkeet. Toimeenpaneva Komitea ei ollut tarpeeksi käyttänyt yksityisten maiden liittojen työssä ja taistelussa saavutettuja kokemuksia yleisen ja kansainvälisen liikkeen hyväksi. Ei huomattu kyllin oikealla ajalla kommunististen nuorisojärjestöjen välisten suhteiden muuttamisen välttämättömyyttä ja laiminlyötiin tämän kautta työskentely tämän kysymyksen esittämiseksi kansainvälisessä mittakaavassa. Puuttui lujaa yhteys ja ututtera yhteistointiminta Kommunistisen Nuorisointernationalen Toimeenpanevan Komitean ja Kommunistisen Internationalen Toimeenpanevan Komitean välillä, ja jonka aikaan saamiseksi myös oli Kommunistisen Nuorisointernationalen Toimeenpaneva Komitea aivan liian vähän vaivautunut.

Sanomalehti "Jugendinternational" (Nuorisointernational), jolla jo tähän saakka oli ollut suuri propagandallinen merkitys, ei vielä ollut mikään kansainvälisesti johtava sanomalehti.

Lopuksi päättää kongressi tyydyttävällä julistuksella selittää puutteellisesta yhteydestä Moskovan kanssa syntyneet, Toimeenpanevan Komitean tekemät virheet ja laskea Toimeenpanevan Komitean virheeksi II:sen kongressin kokoonkutsumispaikan valinnan, joka johtui sen poliittisen aseman huomioon ottamattomuudesta.

Samalla kuin Kommunistisen Nuorisointernationalen II kongressi ottaa huomioon tähän astisen toiminnan opit, painostaa se liikkeen ankaran sentralisoimisen välttämättömyyttä ja kehoittaa liittyneitä osastoja paljon enemmän kuin tähän asti auttamaan Toimeenpanevaa Komiteaa.

KOMMUNISTISTEN NUORISOLIITTOJEN JÄRJESTÖLLINEN RAKENTAMINEN.

1. Kommunististen nuorisojärjestöjen kuluneen toimintakauden aikana voitiin vain vähän kiinnittää huomiota liittojen suunnitelmanmukaiseen rakentamiseen ja järjestölliseen lujittamiseen. Se johtui niistä lisääntyneistä tehtävistä, joita eri maissa tuli nuorisojärjestöille yleisen vallankumouksellisen työväenliikkeen taholta. Niiden täytyi osittain olla puolueiden sijaisina tai yhdessä niiden kanssa harjoittaa yksinomaan poliittista toimintaa.

2. Useimman nuorisoliiton luonteenomaisimpina tunnusmerkkeinä kuluneena toimintakautena olivat: syvemmän toiminnan puute, huomion kiinnittäminen jatkuvaan poliittiseen agitationiin, toiminnan heikkous varsinaisissa nuorisokysymyksissä, lukuisat järjestöllisesti rajoitetut osastot, järjestöllisen yhtenäisyyden heikkous, vakituisten kansainvälisten siteiden heikkous. Kuluneena aikajaksona omasi liittojen rakentaminen aikaisemman toiminnan piirteitä ja sen luonteen, joka ilmenee järjestöllisen alueellisuuden (territorialismin) muodossa, s.o. järjestön rakentamisessa asuinpaikan mukaan.

3. Kommunististen puolueiden perustaminen, nuorisjärjestöjen poliittisen itsenäisyyden lakkaaminen tekee mahdolliseksi sen, että liitot voivat enemmän kuin aikaisemmin omistautua erikoisille nuorisokysymyksille ja syventää työtä. Nuorisoliittojen tehtävänä tulevaisuudessa on laajojen työläisnuorisojoukkojen vetäminen riveihinsä, työn lujittaminen taloudellisissa liitoissa, voimakkaan kommunistisen opiskelutyön järjestäminen ja taistelu vastapuolen nuorison kanssa. Tämän tehtävän täyttämiseksi on välttämätöntä mitä suurimman huomion kiinnittäminen liittojen organisationiin, järjestö-rakenteeseen.

4. Liittojemme toiminnan luonteen muutos tulevana toimintakautena, siirtyminen joukkoliikkeeseen ja siitä aiheutuneet uudet tehtävät eivät voi täytyä vanhojen järjestöperiaatteiden ja -muotojen säilyessä. Ne täytyy päinvastoin muuttaa ja täydentää uusien tehtävien mukaisiksi.

Solujen muodostaminen.

5. Pääasiallisin muutos nuorisoliittojen järjestömuodoissa on seuraava: Järjestöllisen vaikutusvallan saavuttaminen työläisnuorisojoukkoihin, niiden jatkuva johtaminen ja vähittäin tapahtuva vetäminen riveihimme, taloudellisen toiminnan lujittaminen ja maan kaivaminen pois ei-kommunististen nuorisjärjestöjen alta. Tätä varten on liittojemme otettava määrätty suunta siirtymisessä kommunistisen nuorison nykyisestä, yksinomaan alueellisesta järjestäytymisestä solujen muodostamiseen.

6. Solut ovat liiton jäsenten yhtymiä työpaikoilla (tehtaissa, liikkeissä, kouluissa j.n.e.) ja ovat siten liittomme tukikohtia. Tämän kautta saavuttavat järjestömme yhteyden laajojen joukkojen kanssa, käyvät taloudellista taistelua ja yhdessä puolueen kanssa kaikkia poliittisia taisteluja j.n.e. Vaikkakin solujen muodostaminen tehtävän uutuuden tähden on vaikeaa ja eikä tule toteutettua

säännöllisesti, tulee kuitenkin kaikkien liittojen alkaa järjestönsä muuttaminen siihen suuntaan, että solut tulevat järjestöllisen rakenteen perusteeksi.

Järjestön rakentaminen.

7. Kommunististen nuorisjärjestöjen viimeisten vuosien kokemus on jo luonut järjestön rakentamiselle todellisia (konkreettisia) muotoja. Paikalliset osastot, jotka tähän saakka ovat olleet järjestön perustana, ovat yhdistyneet alue- ja nämä edelleen piirijärjestöiksi. Liiton ylimpänä johtona on keskuskomitea (liittotoimikunta).

8. Senjälkeen kuin solut ovat tulleet tunnustetuiksi järjestötyön perusjärjestöiksi, tulee lähimmäksi ja kiinteämmäksi järjestömuodoksi

paikallinen osasto.

Niissä on koko toiminnan painopiste. Paikallinen osasto yhdistää jäsenet asuntonsa mukaan. Paikan suuruuteen nähden on tämä jaettu pienempiin piireihin, jotta jokainen jäsen on pian tavattavissa. Paikallisten osastojen johdon, mikä valitaan osaston kokouksessa, tehtävänä on antaa kaikki ohjeet työstä soluissa sekä johtaa koti- ja katuagitaatioonia. Sen tulee huolehtia uusien solujen muodostamisesta ja osaston kaikkien jäsenten työhön kiinnittämisestä.

Aluejohto.

9. Jokainen piiri on olosuhteiden mukaan jaettu aluejärjestöihin. Muutamat paikalliset osastot yhdessä muodostavat aluejärjestön. Yhtyminen tapahtuu seudun taloudellisen yhtenäisyyden tai maantieteellisen aseman perusteella. Aluejärjestön järjestöllisesti ja toimintavoimiinsa nähden voimakkaimmat osastot muodostavat aluejohdon. Tämän on järjestelmällisen työn kautta (esitelmöitsijöiden ja järjestäjien kautta j.n.c.) kiinteässä yhteistyössä ja alituoisessa yhteydessä paikallisosastojen

ja erikoisemmin heikompien osastojen kanssa niitä tuettava ja kehitettävä. Senkautta estetään ennenkaikkea eristäytymisen vaara ja vastaperustettujen osastojen kuoleminen. Aluejohdon tehtävä siellä, missä ei ole osastoa, on sellaisen perustaminen ja sille ohjeiden antaminen kaikkeen työhön nähden. Koko toiminnassaan on aluejohto piirijohdon alainen, on sen kanssa mitä kiinteämässä yhteydessä ja seuraa kaikkia sen määräyksiä.

Piirijohto.

10. Piirijohto (piiritoimikunta), minkä paikallisosastojen edustajat valitsevat piirikokouksessa ja minkä liittotoimikunta vahvistaa, on lähinnä liittotoimikuntaa. Sen velvollisuutena on ennenkaikkea yhteytensä kautta aluejärjestöjen ja paikallisten osastojen kanssa mitä tunnollisimmin täyttää kaikki liittotoimikunnan piirijärjestölle antamat määräykset ja tehtävät ja sen kautta elävöittää ja ylläpitää liittotoimikunnan yhteyttä koko liiton kanssa. Piirijako tapahtuu teollisuuspiirittäin tai maantieteellisiä seikkoja silmälläpitäen. Toimintavoimien vaihtoa piiristä piiriin säännöstelee liittotoimikunta.

Keskuskomitea.

11. Liiton ylimmän johdon muodostaa keskuskomitea (liittotoimikunta), mikä valitaan liittokokouksessa. Sen tehtävänä on edustaa liittoa kommunistisen puolueen ja Nuorisointernationalen keskuskomiteoissa sekä liiton poliittinen ja järjestöllinen johtaminen. Keskuskomitean tehtävänä on edelleen sopivien kiertokirjeiden avulla hankkia piireille ja osastoille päivän polttavia kysymyksiä keskusteluainehistoksi. Sen on paitsi kustannustoimintaa, minkä kautta se tekee kasvatuspoliittista ja järjestöllistä työtä, pidettävä virkeänä ja kohotettava liiton koko toimintaa, asettamalla konkreettisia tehtäviä (esim. maaseutuagitationi, sanomalehtiagitationia, työpaikka-agitationia, yhteistyö kommunisti-

sen puolueen kanssa j.n.e.) ja hankkimalla tähän välttämätöntä ainehistoa, kiinteän yhteyden kautta Nuorisointernationalen ja kommunistisen puolueen kanssa.

12. Liittojen tällainen järjestöllinen rakenne, keskuskomitea, piirijohto, aluejohto, paikallisosasto ja solu, tekee mahdolliseksi liitolle välttämättömien yhdyspaikkojen ja voimakkeuksien valmistamisen ja liiton nopean liikekannalle panon sekä poistaa pintapuolisuuden vaaran joukkojärjestöksi muodostamisen aikana.

Jaostot.

13. Hyvin toimivan johdon edun kannalta, nuorisoliikkeen erinäisten kysymysten läpiajamiseksi ja syventämiseksi, työtehon kohottamiseksi ja suunnitelmanmukaisuuden aikaansaamiseksi työssä täytyy johdon ja komiteoiden työ jakaa eri aloihin ja muodostaa jaostoja (esim. sihteeristö, toimitus- ja painotyötä, järjestötoimintaa, taloudellista taistelua, sivistystyötä, propagandaa, agitationia ja lasten osastoja ohjaavia j.n.e.). Eri jaostojen jyrkkää eroittamista toisistaan täytyy karttaa ja sitävästoin aikaansaada eri jaostojen yhteistyö. Jokainen jaosto on alistettu yhteisen johdon alle; se tarkastaa ja vahvistaa kaikki jaostojen työt. Jaostojako, mikä helpottaa tiedonantojen välittämistä kaikilta aloilta, soluista ja paikallisosastoista aina keskuskomiteaan ja Nuorisointernationalen Toimeenpanevaan Komiteaan asti, on otettava käytäntöön voimien mukaan kaikissa järjestöasteissa (paikallis-osasto, aluejärjestö, piiri- ja keskuskomitea).

Itsenäisyystoiminta.

14. Kysymykselle jäsenten itsenäisyydestä toiminnassa ovat järjestöt tähän mennessä kiinnittäneet vähän huomiota. Se johtuu pääasiallisesti siitä, että liitot aikaisemmin ovat käyneet taistelua itsenäisyydestä ja että kysymystä itsetoiminnasta on pääasiallisesti tarkastettu

puoluevastaisten suhteitten näkökannalta ja liittojen suoritettavaksi viime aikoina tulleiden kysymysten yhteydessä. Niiden uusien tehtävien johdosta, jotka kommunistisen nuorisoliikkeen on nyt ratkaistava, täytyy itsetoimintakysymyksen painopiste asettaa sellaisten toimintamethodien löytämiseen, joiden avulla kaikkien liiton jäsenten toiminnallinen itsenäisyys voidaan toteuttaa. Yksi toimenpide tähän suuntaan on koko liiton jäsenjoukon vetäminen käytännölliseen työhön. Työ on jaettava kaikkien jäsenten kesken siten, että jokaiselle tulee hänelle sopiva tehtävänsä. Tässä tarkoituksessa tulee komiteoiden, valiokuntien ja komissionien j.n.e. vetää työhön mukaan myös kehittyneimpiä jäseniä ja siten valmistaa heistä vastuunalaisia johtajia. Tärkeänä tekijänä itse toiminnan kehitykselle ja samalla kaiken menestyksellisen järjestötyön välttämättömänä edellytyksenä on edelleen vapaa keskustelu kaikista kysymyksistä.

Kuri.

15. Aina ja kaikkialla ei meidän järjestöissämme ole omistettu vakavaa huomiota kysymykselle kurista. Kuria ei ole ainoastaan ymmärrettävä eheän puoluerintaman säilyttämiseksi tai alistumiseksi ylempien asteiden määräyksen alle. Vallankumouksellisen työn ankarat tehtävät ja se tavaton edesvastuu, mikä kommunistisilla järjestöillä on, vaativat liiton jokaiselta jäseneltä vakavaa suhtautumista kommunistin nimeä kantavalta henkilöltä vaadittuun tarmoon, kestävyyteen ja vain muodollistakin laatua oleviin tehtäviin j.n.e. On itsestään selvää, että alistuminen ylempien asteiden alle sallii kaikkien riitaisten kysymysten käsittelyn tapahtua avoimesti, mikä onkin välttämätöntä kunnes kysymyksestä on tehty päätös.

Siihen nähden, että kurin täytäntöönpaneminen järjestöissämme on osoittautunut riitakysymykseksi ja että suhtautumisessa tähän kysymykseen on ilmennyt voimakasta

porvarillista vaikutusta ja vanhoja ennakkoluuloja — tulee kaikkien järjestöjen, kurin käytännöllisen toimeenpanemisen ohella, tehdä suurta kasvatustyötä tähän suuntaan.

Virkailijoiden kouluuttaminen.

16. Kaikissa nuorisoliitoissa on aina suuri puute tarpeellisesta määrästä toimivia työläisiä. Osa toimivista voimista jättää alituisesti liiton ryhtyäkseen puoluetyöhön. Järjestöjen suureneminen ja nykyisen johtavan työn syvälistyminen vaativat luonnollisen johtavien voimien kouluutusprosessin jouduttamista. Kaikkien liittojen tulee sentakia kiinnittää mitä suurinta huomiota uusien virkailijoiden kouluuttamiseen. Tätä tarkoitusta varten tulee liiton kaikissa osastoissa järjestää erikoisia kouluja liiton työssä ja myöskin sisällyttää nuorisotyökouluutus puolueen järjestämiin kouluihin.

Työvoimien jako.

17. Liittojen tulee, estääkseen voimien ylenmääräistä tuhlausta ja saadakseen itselleen kouluutettuja erikoisalojen spesialisteja sekä pääasiallisesti käyttääkseen tarkoituksenmukaisesti liiton työläisiä, jakaa suunnitelmallisesti voimat. Tämä jako vaatii alituisia toimivien työläisten kykyjen ja kehitystason arvioimista sekä näiden käyttämisen mahdollisuuksien ja paikallisen tarpeen suuruuden j.n.e. laskemista. Jaon käytännöllinen täytäntöönpaneminen edellyttää, että järjestön kaikki jäsenet ovat komitean käytettävissä, joka kumminkin vielä tulee aiheuttamaan ensiaikoina useimmille liitoille melkoisen paljon vastusta. On ruvettava heti valmistamaan kat-sausta käytettävissä olevista voimista. Toimivien jäsen-ten alituisen puutteen takia on tämä sitäkin välttämät-
tömpää, koska liittojen on niiden edessäolevien uusien tehtävien takia huolehdittava työläisnuorison syvästä riveistä.

Erikoiset toimialat.

18. Ensi sijalla ovat työt sellaisilla seuđuilla ja laitoksissa, jotka ovat sidotut työläisnuorison jokapäiväisiin tarpeisiin ja etuihin (tehtaat, koulut, ammattiosastot), sentakia tulee, vaikutuksen leviämiseksi nuorten syvissä riveissä sekä heidän saamiseksi liiton riveihin ja jäseneksi liittämiseksi vallankumoukselliseen taisteluun, kiinnittää myös huomiota sellaisiin seutuihin ja laitoksiin, joihin ylipäänsä on keskittynyt työläisnuorisoa, (urheiluliitot y.m.) ja järjestää näihin liiton soluja. Agitationin ja propagandan tulee tällaisissa paikoissa sovittaa nuorison vaatimuksien mukaan; niiden avulla osoitetaan näiden järjestöjen porvarillinen luonne ja niiden perinpohjaisen uudelleenmuodostamisen välttämättömyys.

Sitäpaitsi on erikoisen tärkeätä kiinnittää huomiota K. N. I:n lastenosastoihin ja ei-kommunistisiin nuorisojärjestöihin, johon työhön ei vielä tähän asti ole kaikkialla ryhdytty.

Työskentely kansallisten vähemmistöjen kanssa.

19. Kommunististen nuorisojärjestöjen tulee kiinnittää suurta huomiota työskentelyyn kansallisen vähemmistön työläisnuorison keskuudessa, etenkin itsenäisyyden ja kansallisuuden taisteluun. Työn tulee toimittaa kysymyksessäolevan vähemmistön hengessä. Tämän ohella on välttämätöntä muodostaa tätä toimintaa varten erikoisia jaostoja, jotka ovat keskuskomitean alaisia. Toista kieltä puhuvien nuorten työläisten ei tule muodostaa erikoisia järjestöjä.

Liiton toiminta.

20. Melkein kaikissa kapitalistisissa maissa on kommunistisen liikkeen elettävä läpi laittoman toiminnan aikakausi, jonka muoto vaihtelee eri maissa. Kommunististen nuorisojärjestöjen tulee laillisen toimintamahdollisuuden aikana ryhtyä kaikkiin valmistuksiin voidakseen

jatkaa yhteistä työtään häiriöttä laittomalla aikakaudella. Laittoman toiminnan erityiset vaatimukset vaativat tavallisesti demokraattisen sentralismin sovittamista järjestöihin. Kurikysymys saa tänä aikana ratkaisevan luonteen. Koska osa puhtaasta nuorisotyöstä jää pois laittomalla aikakaudella, ja jolloin nuoriso-osasto yksinomaan on velvoitettu puoluetööhön, esiintyy tällöin tärkeänä kysymys suhtautumisesta puolueeseen ja tiiviin yhteyden muodostamiseen sekä puolueen kontrollista liiton toimintaan.

TYÖLÄISNUORISON TALOUDELLINEN TAISTELU.

1. Työläisnuoriso on työväenluokan osa ja osallinen sen kaikista kärsimyksistä ja kohtaloista. Jokainen muutos, huonontuminen tai parantuminen työläisnuorison taloudellisessa asemassa on riippuvainen koko työväenluokan taloudellisesta asemasta. Samanaikaisesti on nuoriso henkisesti ja ruumiillisesti vielä kehittymätöntä, proletariaatin heikoin osa. Mutta tätä ei ota huomioon voittoon perustuva kapitalistinen tuotantotapa, vaan ryöstää se nuoria yhtä tunnottomasti kuin aikuisiakin työläisiä. Työläisnuorisoon kohdistuva riisto on sentänden suurempi, sen kärsimykset raskaampia.

2. Samansuuntaisesti tällä tavoin luodun laajojen nuorten työläisten ja työntekijättärien suurten joukkojen aseman huonontumisen kanssa syntyi muutos nuorison asemassa tuotantoprosessissa. Samanaikaisesti tuotannossa harjoitetun keskittymisen kanssa kehittynyt tehdastuotteiden yksinkertaistuminen, määrätyn mallin mukaiseksi tuleminen kohotti suuresti ammattitaidottomien aputyöläisten käyttämistä tehtaissa. Ammattitaitoisten nuorukaisten luku vähenee jatkuvasti ja samaan

aikaan ja samassa mitassa, lumivyöryn tavoin, kasvaa ammattitaidottoman nuorison joukko. Näiden ammattitaidottomain aputyöläisten taloudellinen asema eroaa täysikasvuisten palkkatyöläisten asemasta vain siinä, että he ovat huonommin palkattuja ja vielä tunnottomammin riistettyjä. Samaan aikaan koettaa kapitalismi käyttää näitä alhaisilla palkoilla työskenteleviä nuoria työläisiä kilpailijoina paremmin palkattujen työläisten kanssa. Lisäksi vaikuttaa tähän tarve kasvattaa taitavia ammattityöläisiä yhä parantuneiden ja monimutkaisten koneiden hoitajaksi. Tämän tarpeen koettaa kapitalismi tyydyttää luomalla pienen joukon erikoisalojen työläisiä ammattitaidottomien joukkojen kustannuksella. Tätä tavoitellaan suurteollisuudessa muodostamalla erikoisia oppilasosastoja ja oppilaskouluja suurien liikkeiden yhteyteen ja samaa tarkoittaa valtio kunnallisilla ja valtion oppilastyöhuoneilla. Siten tuomitaan nuorten työläisten suuri enemmistö elinijäkseen ammattitaidottomien aputyöläisten asemaan.'

3. Mutta myös vielä pienenä jäännöksenä jäljelle jäänyt oppilastokin on läpikäynyt täydellisen muutoksen. Toiselta puolen perehdytetään oppilas-nimityksen kantavat nuoret työläiset täydellisesti vain johonkin tehdastyön osaan ja voidaan heitä jo lyhyen oppiajan kuluttua käyttää joukkotuotannossa. Toiselta puolen täytyy mahdollisimman suuren määrän käsityöläismäisessä pienteollisuudessa työskenteleviä oppilaita pienteollisuuden takapajuisten tuotantomuotojen ja suurteollisuuden aikaansaaman kilpailun painon johdosta alistautua yhä kiihtyvän riiston alaiseksi.

Ammattikasvatuksen päätyttyä työnnetään suurin osa valmistuneista työläisistä kadulle ja ovat he sen vuoksi useimmassa tapauksessa pakoitettuja joko vaihtamaan ammattia tai ryhtymään aputyöläisiksi. Voitto- ja hyötysteriaattelelle pohjautuva kapitalistinen tuotantotapa pitää siis työläisnuorisjoukkoja samoinkuin koko työ-

väenluokkaakin yksinkertaisesti vain riistoesineenä ja on senvuoksi riistänyt työläisnuorisolta kaiken oppineisuudesta aiheutuneen arvon tuotannollisessa työssä.

4. Imperialistinen sota on aiheuttanut valtavia muutoksia koko taloudellisessa elämässä. Tuotannon suunnittaminen sotatarkoituksiin, teollisuuden militarisoiminen aiheutti ammattitaidottomien työläisten ottamisen tuotantoon ennenkuulumattoman laajassa mitassa. Tähän liittyneestä nuorten työläisten hillittömästä riistosta, joka ei ollenkaan ottanut huomioon riistettävien heikkoja voimia, oli näennäisestä aineellisesta parantumisesta huolimatta seurauksena työläisnuorison välitön henkinen ja ruumiillinen huonontuminen. Kaikki kapitalistiryhmien ja sosialidemokraattisten puolueiden yritykset sodasta aiheutuneen pulan hillitsemiseksi ja taloudellisen elämän uudelleen järjestämiseksi kapitalistisella pohjalla ovat epäonnistuneet. Tämäkin pula, jonka kustannukset työtätekevän väestön täytyy maksaa (kiihtyvä työttömyys, lyhennetty työaika, palkanalennukset), koskee kovimmin nuoria työläisiä. Heidän palkkansa eivät ole, muutamit ammattiryhmät poisluettuina, tulleet vähääkään paremmiksi. Pienten palkkojen lisäksi tulee kovin pitkä työaika, alaravinnosta aiheutuva ruumiillinen heikkous, joka jatkuvasti kurjistaa heitä, mestarien ja esimiesten väkivaltainen lähentely ja pahoinpitely. Yhä suurempi määrä nuoria työläisiä vaipuu kurjuuteen ja moraalittomuuteen (salakauppa, ammattihaureus, ryysyköyhälistö j.n.e.).

5. Kaikki nämä olosuhteet (jatkuva mahdottomuus ammattisivistyksen saamiseen ja siihen liittynyt lisääntyvän hädän ja kurjuuden edelleenkehittäminen) ovat aiheuttaneet nuorison keskuudessa laajenevan taloudellisen liikkeen. Tämä ilmenee sekä voimakkaassa osanotossa kaikkiin koko työväenluokan taloudellisiin taisteluihin että lisääntyvässä liittymisessä ammattiyhdistyksiin samoin kuin osanotossa yksinäisten nuorten työläisten ja

oppilaiden ryhmien taisteluihin minimi- ja työsopimusvaatimuksien puolesta. Tämän liikkeen vaikutuksesta ovat myöskin sosialidemokraattiset puolueet ja nuorisojärjestöt osoittaneet näennäisen suurta harrastusta nuorisosuojeluksen aikaansaamiseksi, mutta samaan aikaan koettavat he parlamenttaarisilla esityksillä, anomuksilla ja pienemmillä reformeilla torjua nykyhetken vallankumouksellista liikettä nuorison keskuudessa. Käytetyt keinot työläisnuorison taloudellisen aseman lisäämiseksi ja parantamiseksi ovat osoittautuneet epäkäytännöllisiksi ja kelpaamattomiksi. Sopimuksillaan porvarillisen valtion ja kapitalismin kanssa pitämällä nuorisoa syrjässä vallankumouksellisesta taistelusta ovat sosialidemokraatit osoittaneet, että he pettävät työläisnuorison edut ja niiden kustannuksella palvelevat porvaristoa.

6. Työläisnuorison taloudellista taistelua voidaan käydä vain omaten selvän tietoisuuden siittä, että kapitalistisessa yhteiskunnassa on työläisnuorison taloudellisen aseman täydellinen korjaaminen mahdotonta, koska kapitalistinen tuotanto on sovellettu voiton saamista silmälläpitäen, ja sentähden täytyy porvariston kapitalistisen rappion aikana yhä suuremmassa laajuudessa käyttää nuorisoa tarpeellisena riistoesineenä. Vain ottamalla osaa taisteluun koko työväenluokan vapauttamiseksi kapitalismin ikeestä voi myöskin työläisnuoriso lopullisesti vapautua, toteuttaa nuorisotyön järjestämisen. Nuorisotyön joukkojärjestö (kaikkien alle 18-vuotiaiden osanotto siihen sivistystarkoituksessa) käy mahdolliseksi vain köyhälistön valtaan nousun avulla. Työläisnuorison taistelulla taloudellisten vaatimuksien puolesta on senjohdosta sama henki kuin ylipäänsä koko työväenluokan taloudellisella taistelulla, kun se liittyy suureen poliittiseen vallankumoukselliseen taisteluun.

7. Kommunistinen Nuorisointernationale asettaa luokkatietoisien työläisnuorison yhtymien tehtäväksi koota työläisnuoriso tähän taisteluun sekä kouluuttaa ja johtaa

sitä. K. N. I. tukee ja auttaa kaikin keinoin nuorison alkamia taloudellisia taisteluita osittaisvaatimuksien puolesta sekä — missä se on tarpeen — johtaa itse näitä taisteluita. Se esiintyy niiden vaatimuksien puolesta, jotka ovat tarpeellisia työläisnuorison elinehdoille, ottamatta huomioon kapitalistisen talouden etuja. Se tekee sen mahdollisimman hyvin nuorison suurien työläisjoukkojen puolesta, mutta ennen kaikkea pyrkii se yhdistämään itseensä sosialidemokraattisten järjestöjen vaikutuksen alaisen nuorison taisteluun nähden vaatimuksien puolesta ja johtaa tätä nuorisoa taistelussa.

8. Erikoisten järjestöjen luominen työläisnuorison taloudellista taistelua varten on tarpeellonta katsoen työläisnuorisoliikkeen kehittymiseen joukkoliikkeeksi ja työläisnuorison poliittisiin tehtäviin kuin myös työläisnuorison taloudellisen aseman tähden. Taloudellinen nuorisjärjestö on työläisnuorison taloudellisen taistelun johtaja. Lähtien koko työväenluokan harrastusten ja taloudellisten taistelujen yhtenäisyydestä ohjaa Kommunistinen Nuorisointernationale näitä taisteluita Punaiseen Ammattilliseen Internationaleen kuuluvien ammattiliittojen kautta. Tämän kautta kääntyy K.N.I. jokaista työläisnuorison ja varttuneiden työläisten välistä eturistiriitaa vastaan. Mitä tulee reformistisiin ammatillisiin järjestöihin, pitää nuorisojärjestöjen pyrkiä saamaan nämä ajamaan nuorison vallankumouksellista taistelua. Sen täytyy käyttää hyväkseen jokaista vastarintaa näitä ammattiyhdistyksiä vastaan paljastaakseen ammattiyhdistysbyrokratian petollisuuden ja vastavallankumouksellisen luonteen. Nuorisojärjestöjen täytyy taistella sen puolesta, että työläisnuoriso saa ammattiyhdistyksissä samat oikeudet kuin vanhemmillakin työläisillä on.

Kommunistisen nuorison työn muodot ammattiyhdistyksissä riippuvat eri maiden vallitsevista olosuhteista. Eräänä muotona, jota varovaisesti voidaan koettaa ja

vasta kokemusten jälkeen vahvistaa kiinteäksi, koska aina on olemassa vaara, että voimat liitossa hajaantuvat kukin omia pyrintöjään harrastamaan, on liittyminen ryhmiksi, joita muodostavat ammattiyhdistyksissä järjestyneet Kommunistisen Nuorisointernationalen jäsenet.

Edellytykset taloudellisen taistelun johtamiselle ja siten solmiamiselle ja lujittamiselle puolueettomain nuorten työläisten kanssa luodaan kasvatuksella ja koulutuksella kommunistisen nuorison soluissa. Kommunistisen Nuorisointernationalen täytyy luoda erikoinen sihteeristö tai jaosto taloudellista taistelua varten.

Muutamissa maissa, kuten esim. Saksassa, jossa on olemassa erikoisia (nuorison) osastoja ammattiyhdistyksissä, tulee kommunistisen nuorison tehtäväksi mennä niihin, liittyä niissä ryhmiksi, harjoittaa propagandaa vallankumouksellisen taistelun puolesta, valloittaa johto, käyttää järjestöä puolueettoman nuorison tempaamiseksi kommunistien puolelle ja johtaa järjestöjen jäseniä Kommunistiseen Nuorisointernationalen. Missä liittyminen näihin järjestöihin sitäpaitsi merkitsee sulkeutumista yleisen ammattiyhdistysliikkeen yhteydestä, täytyy ensi kädessä taistella tätä tilannetta vastaan ja repiä alas järjestöllisiä rajoituksia nuorempien ja vanhempien työläisten väliltä.

Ammattiyhdistyksissä olevan kommunistisen nuorison täytyy mitä läheisemmin työskennellä yhteistyössä vartuneiden työläisten kommunististen ryhmien kanssa ammattiyhdistysbyrokratian vastavallankumouksellisen luonteen yhteistoiminnan paljastamiseksi, sekä asettua ammattiyhdistysten vallankumouksellistuttamisen palvelukseen.

9. Kommunistinen Nuorisointernationale asettaa kaikkien ryhmiensä velvollisuudeksi mitä voimakkaimmin tukea vallankumouksellisten ammattiyhdistysten ensimmäisessä kongressissa perustettua Punaista Ammatillista Internationalea tämän taistelussa keltaista Amsterdamin-Internationalea vastaan. Kommunistinen nuorisojärjestö

harjoittaa propagandaa ammattiyhdistyksiin liittymisen puolesta ja velvoittaa erikoisesti jäsenensä liittymään niihin täten vahvistaakseen vallankumouksellisia voimia ammattiyhdistysliikkeessä. Tämän ohella pitää pyrkiä johdamaan kaikki ammattiyhdistykset Punaiseen Ammatilliseen Internationaleen.

10. Esimerkkeinä vaatimuksista, jotka tulevat kysymyksen työläisnuorison tarpeita arvosteltaessa, voivat olla seuraavat:

Minimipalkan määrääminen riittäväksi elintarvemenojen peittämiseen.

Yötyön kielto 18-vuotta nuoremmilta.

6-tuntin työpäivä täyden työpäivän palkalla.

4 viikon loma täydellä palkalla joka vuosi.

Yksityisten oppilassitoumuksien kumoaminen.

Opetusajan huomioonottaminen työajassa.

Täydellinen lauantai-, päivällis- ja sunnuntailepo.

Vapaa opetus kaikissa ammatti- ja valistuskouluissa.

Vapaat opetusvälineet.

Oikeus osaaottaa kouluneuvoston vaaliin, jolla on oikeus koulu-elämän määräämisessä (opetussuunnitelma, hallinto, j.n.e.).

Työttömien nuorten työläisten samanarvoisuus aikuisten kanssa avustumaksujen suorittamisessa.

Kommunististen nuorisojärjestöjen velvollisuus on tehdä kaikkensa syventääkseen ja terästääkseen nuorison tietoa sen päivätaistelujen laajentamisesta yleiseksi poliittiseksi taisteluksi esitettyjen vaatimusten toteuttamiseksi.

TEESIT KOMMUNISTISTEN NUORISOJÄRJESTÖJEN SIVISTYSTYÖSTÄ.

Periaatteellinen puoli.

1. Omistavan luokan proletariaattiin kohdistuvan ta-
loudellisen riistämisen ja poliittisen orjuuttamisen täy-

dentää ja tekee mahdolliseksi työläisaivojen henkinen hallitseminen. Proletariaatin taloudellisen ja poliittisen vapautustaistelun ohella on sentakia välttämättömyyttä proletarisen ajattelun ja tuntemisen vapautustais-telu porvarillisesta maailmankatsomuksesta ja elämäntavoista siirtyneistä muodoista, samoin kuin uuden proletarisen kulttuurin luominen.

Tätä henkistä taistelua voidaan käydä vain mitä kiinteimmässä yhteydessä proletariaatin taloudellispoliittisten taistelujen kanssa. Vain näissä taisteluissa saavuttaa proletariaatti historiallisen kehityksen edistyessä askel askeleelta ne kokemukset, jotka saattavat sen huomamaan porvarillisen ideologian petollisen sisällyksen, vapautumaan siitä ja kehittämään systemaattisesti proletarisen ajattelun, tuntemisen ja toiminnan uudet muodot.

Se metodi, jota proletariaatti käyttää täyttäessään tämän tehtävän, on loogillinen materialismi. Mitä selvemmäksi edistyvät proletariaatin poliittiset ja taloudelliset taistelua ja paljastavat historiallisen kehitysprosessin loogillisuuden, sitä paremmin proletariaatti oppii käsittämään sille ominaisia tiedon menettelytapoja.

2. Proletarisessa nuorisoliikkeessä esittää tämä henkinen vapautustaistelu erittäin tärkeätä osaa. Nuorten aivot ja nuorten luonne ovat vielä itse kehittymässä. Nuoriso on paljon vähemmän kuin vanhemmat ihmiset porvaristolta siirtyneiden katsantotapojen ja ajatusmuotojen rasittama. Nuorten tunteisiin vaikuttaa vahvemmin ja välittömimmin ulkomaailman vaikutteet, kapitalistisen järjestelmän huutavat ristiriidat ja proletarisen luokan vallankumouksellisen taistelun lisääntyvä kiivaus. Mutta nuoriso ei kumminkaan kykene vielä ottamaan osaa tähän taisteluun siinä määrin kuin täysi-ikäinen työväestö. Sitä välttämättömämpää on sivistää se teoreettisesti ja kasvat-
taa se siten, että se voi voimakkaammin jatkaa proletariaatin taistelua.

3. Näihin tosiasioihin panee proletaarinen nuoriso oikean arvon heti kun se on ruvennut ymmärtämään oman luokkansa aseman ja luokkien välisen taistelun välttämättömyyden, joten sen huomio ei suuntaudu vain yksinomaan taisteluun riistämistä ja militarismia vastaan, vaan suuressa määrässä myös henkiseen valmisteluun tätä taistelua varten. Useimmissa vanhoissa sos.-dem. nuorisjärjestöissä menetti kumminkin ajan mittaan sivistystyö tämän taisteluun valmistusluonteensa. Sos.-dem. puolue muodostui pikkuporvarilliseksi, selväksi reformipuolueeksi ja siirsi tämän hengen siitä riippuvaisiin nuorisjärjestöihin. Sivistystyötä ei enää tehty luokkataistelua ja porvarillisen yhteiskunnan voittamista varten, vaan nuorten työläisten luokkansa asemaan tyytyväiseksi saattamista varten, sen harhaan johtamiseksi yhteiskunnallisessa elämässä vallitseviin ammottaviin ristiriitaisuuksiin nähdessä ja saadakseen sen matkimaan vallitsevan luokan tapoja ja sivistynyttä ulkokuorta. Vasta maailmansota ja sen seuraukset herättivät proletaarinuorison itsepetoksestaan ja saattoivat proletaarisen nuorisoliikkeen takaisin luokkataistelun tielle.

4. Tämä takaisinpalaaminen oli samalla eteenpäinmeno. Samalla kuin kapitalismi ja maailmansota suurensivat proletaarisen nuorison riistoa laajuudeltaan ja voimakkuudeltaan, ovat ne myös nuorisoproletariaatin luokkatietoisuutta suuresti syventäneet ja kohottaneet sen taisteluhaluja. Nuoriso oppi sodassa taistelemaan vallankumouksellisesti. Tämän taistelun täytyi myös välttämättömästi kohdistua sos.-dem. puolueen pikkuporvarillista, vastavallankumouksellista sivistysihannetta vastaan. Reformismin mukana heitti vallankumouksellinen nuoriso sekä "puolueettoman" että *vain* teoreettispoliittisen sivistystyön vanhojen romujen joukkoon. Johtolauseeksi ei tullut "tiedon kautta valtaan", vaan "taistelun kautta sivistykseen". Myöskin niissä nuorisjärjestöissä, jotka aina ovat pysyneet proletariaatin taistelujärjestöinä, saa-

vutti periaate, että sivistystyön tulee palvella taistelua, suuremman selvyuden ja käytännöllisen vaikutuksen. Sensijaan kuin sos.-dem. sivistystyö pysyi loi'olla taisteluista, asetti kaikkialla vallankumouksellisesti taisteleva proletaarinuoriso periaatteeksi: *Työläisnuorison sosialistinen kouluutus s.o. sen valistaminen ja kuriintotuttaminen osanottamalla aktiivisesti jokapäiväiseen taisteluun.*

5. Nuorison aktiivisesti osanottamisen takia vallankumoukselliseen taisteluun seurauksena on, että vallankumouksellisen, proletarisen ideologian tietoinen valmistaminen jää taustalle. Ottamalla kummiinkin huomioon tosiasiat, että vallankumoustaistelut jatkuvat ja suurenevät laajuuteen ja voimakkuuteen nähden, ja että proletariaatin tulee siellä, missä se on voitokas, lujittaa ja korjata valloitettuja valta-asemia, ja siellä missä se on kärsinyt tappion, tulee sen koota, uudelleen järjestää ja kouluuttaa voimansa, on siis välttämätönsä juuri luokkataistelujen aikakaudella jatkuvasti tätä tarkastaa, muokata ja joka tavalla arvioida tulevia taisteluja. Kommunistisen nuorison tulee juuri taistelussa ollessaan söröittää yhä voimakkaampaa ja järkipäisempää sivistystyötä sekä vielä yht'aikaisesti järjestöissä että proletaarinuorison syvien rivien keskuudessa.

6. Kommunistinen nuoriso voi vain siitä tapauksessa täyttää tämän sivistystyön nykyisenä aikana, jos se ankaresti keskittää tvönsä proletarisen nuorison *poliittiseen* kasvatukseen. Kaikki historialliset, taloudelliset, teknilliset, uskonnolliset, luonnontieteelliset, filosofiset j n.e. kysymykset täytyy ankarasti alistaa proletariaatin poliittisen taistelun päätehtävien alle.

7. Kommunistisen sivistystyön menettelytapa vastaa taistelun päämäärää. Se natrkoitus ei ole saattaa vain proletaarinuoriso valmiiden oppirakennusten läheisyyteen ja samalla opettaa sosialismia. Sen tulee päinvastoin yhtyä proletariaatin jokapäiväisten ja konkreettisten etujen kanssa, pohtia niitä kommunististen periaatteiden va-

lossa, johdattaa näistä nämä periaatteet ja valvoa tätä toteuttamista. Lyhyesti sanottuna kommunistisen sivistystyön tulee seurata edelleen vallankumousliikettä, tarkastaa ja tehdä se hedelmälliseksi poliittista toimintaa varten. Sen tehtävänä ei ole vain välittää tietoa, vaan samalla kasvattaa vallankumoukselliseen taisteluun. Saatutun tiedon välittömän käytännöllisen sovitamisen kautta kontrolloidaan ja täydennetään jatkuvasti sivistystyötä.

8. Samassa määrässä kuin taistelun tehtävät valtion voimakeinoista, taistelun tehtävät näiden voimakeinojen käytöstä, tulevat taloudellisen ja sivistyksellisen rakentamisen palvelukseen, samassa määrässä suurenee kommunistisen nuorison sivistystyö työalaansa ja runsauteensa nähden. Kommunistisen nuorisojärjestön tulee ottaa silloin ensiaskel kaikkien näiden sivistyslaitosten luomisessa, joita proletariaatti tarvitsee, kommunistisen puolueen johdolla ja yhdessä kommunistisen valtion elimien kanssa, armeijansa upseerien, liikkeittensä johtajien, hallintotapojensa virkamiehien, koulujensa ja kasvatustilustensa opettajien kasvattamiseksi. Nuorisojoukkojen syvien rivien poliittisen valistamisen ja toimintaan saattamisen lisäksi tulee silloin proletariinuorison sivistyksellisen kehittämisen ja ammattikasvatuksen tehtävät.

Käytännöllinen puoli.

Kommunistinen nuorisojärjestö on sentralisoitu (keskitetty) joukkojärjestö kahdessa merkityksessä: se yhdistää proletariinuorison suuret joukot ja toimii syvien nuorisojoukkojen johtajana. Tämän johdosta on sen sivistystyössään painostettava seuraavia seikkoja:

- a) Työskentely järjestöissä.
- b) Työskentely suurten joukkojen keskuudessa.
- c) Tämän sivistystön sentralisoiminen.

A. *Sivistystyö järjestöissä.*

1. Kommunistisen sivistystyön tehtävänä puolueessa ei ole vain kommunistisen nuosevan polven kasvattaminen yleensä, vaan välttämättömien järjestäjien, agitaattorien, propagandistien, siis vallankumouksellisten johtajien kouluuttaminen, jotka kykenevät ei vain katsomaan yli vaihtelevien poliittisten ja taloudellisten tilanteiden yleismaailmallisessa mittakaavassa ja tekemään niistä marxilaiset loppupäätelmät, vaan jotka ennenkaikkea antautuvat kokonaan proletariaatin tehtävien toteuttamistyöhön.

Kommunistisen sivistyksen katsantokannan läpituksia tulee kommunistisen nuorisosaston kaikki, myös organisatoriset, työt olla. Organismien tulee alistaa kaikki sen jäsenet mitä ankarimman kontrollin alle, pitäen silmällä alati heidän luonteenomaisuuksiaan ja henkisiä kykyjään, valvoa heidän toimintaansa ja mahdollisuuksien mukaan pitää huolta siitä, että jokainen jäsen asetetaan sellaiselle paikalle, jossa hänen voimansa kehitetään täydellisesti ja täydellisesti käytetään.

2. Sivistystyönjärjestön tulee olla poliittisen järjestömuodon (solujärjestelmän) ja kommunistisen nuorisojärjestön erilaisten toiminta-alojen (liikkeiden, ammattiosastojen, sivistyskoulujen, työväenyhdistysten, lastenosastojen j.n.e.) mukainen. Kommunistisissa nuorisosoluissa työskentelevien tovereiden tulee säännöllisesti keskustelua lukuilloissa sekä kurseilla esittää heidän erikoisia tehtäviään. Keskusteluissa tehdään selkoa tehdyistä saavutuksista molemmilla toiminta-aloilla kaikille aktiivisille jäsenille ja vaihdetaan samalla uusia vaikutteita; kurseilla luodaan teoreettinen pohja poliittisten johtajien toiminnalle. Vaikkakin jokaisen jäsenen velvollisuus on ottaa osaa keskustelu- ja lukuiltoihin, tulee kuitenkin kurseille kutsua vain rajoitettu määrä jäseniä. On suositeltavaa järjestää eri kurssit alkaville ja edistyneille.

3. Yleisten poliittisten, taloudellisten ja organisatooristen kysymysten selventämiseksi on sitäpaitsi pidettävä osastoissa, seuroissa ja piireissä ajottaisia keskustelukoukousia, kurseja ja kouluja, joihin ottavat osaa kaikki jäsenet ottamatta huomioon heidän eri virkojaan. Tällaiset keskustelukokoukset ovat välttämättömiä ennenkaikkea erikoisten poliittisten tapausten tutustuttamiseksi. Nuoremman polven saamiseksi poliittisesti innostuneeksi ja kollektiivisen itsetoiminnan toteuttamiseksi, tulee antaa erikoista arvoa sivistystyön "nuorisoonsopivaisuudelle", s.o. tietoiseen nuorten leikkimishalun hyödyksi käyttämiseen poliittisessa kasvatuksessa. Yhteisesti toimitettava kuvallisia sanomalehtiä ja yhteisesti luettava kaunistava vallankumouksellista kirjallisuutta. Esittää poliittisia näytöskappaleita, poliittisia kysymys- ja vastausnäytöskappaleita, poliittisia kertomuksia, taikalyhtykuvia, soitannollisia esityksiä ja vallankumouksellisten laulujen laulamista.

4. Mahdollisimman monipuolisen organisatoorisen ja propagandistisen kouluutuksen antamiseksi tovereille, ja yksityisten erikoisominaisuuden tuntemiseksi, on välttämätöntä uskoa tovereille vuoron mukaan yksityisiä virkoja eikä missään tapauksessa kuormittaa yksityisten hartioille kosolti useita virkoja. Paikallisten yksityisten osastojen, seurojen, piirien ja kansallisten ryhmien välillä tulee myöskin tapahtua samoin johtavien voimien alituinen vaihto.

5. Erittäin suurimerkityksellisiä ovat virkailijoiden keskustelukokoukset ja kurssit samoin kuin virkailijoiden ajoittainen vaihto ennenkaikkea siellä, missä kommunistiset solut toimivat muiden proletaaristen järjestöjen (amatillisten järjestöjen, työväen laulukuo-rojen, urheilu- ja matkailuseurojen, työväen sivistysopistojen, proletkulttien ja lasten osastojen) sisäpuolella. Tässä piilee pikkuporvarillisen ja opportunistisen mielipiteen tarttumisen vaara, sekä vieraantuminen poliittisesta taistelusta.

Kommunististen nuorten työ näissä järjestöissä on vain silloin hedelmällistä, kun he toimivat kommunistisen nuorisjärjestön mitä ankarimman valvonnan alaisena ja mitä kiinteimmässä yhteydessä sen kanssa.

B. Sivistystyö joukkojen keskuudessa.

1. Sivistystyön proletaarinuorison syvien rivien keskuudessa suorittaa ensisijassa kommunistiset nuorisosolut. Nämä ovat velvollisia sanoin ja kirjoituksin, ei vain agitatorisesti vaan myös sivistävästi vaikuttaa toimintapiirinsä nuorten työläisten keskuudessa. Ei riitä, että jokaisessa tilaisuudessa valistamalla ja puolustamalla työläisnuorison etuja saavutetaan sen luottamus, vaan tulee se alistaa kommunistisen johdon alaiseksi. Kasvattaa se luokkatietoisuuteen ja solidaarisuuteen. Jokaisen solun tehtävänä on siis sopivien toiminnoiden, väittelyjen, systemaattisen kirjallisuuden myynnin, nuorisolehtien j.n.e. kautta ravita vallankumouksellisen tiedon nälkää ja vallankumouksellisen toiminnan halua nuorisossa. Kommunististen nuorisosolujen säännönmukaisissa kokouksissa tulee keskustella tämän työn tehtävistä, menetelytavoista ja saaduista kokemuksista. Solun jokaisen yksityisen toverin velvollisuus on tehdä toiminnastaan tarkka selonteko. Solut tekee myöskin ehdotukset kursien osanottajista ja virkailijoiden vaihdosta. Solu on yleinen virkailijoiden yhdistys ja on tämä velvollinen tekemään säännönmukaisen yksityiskohtaisen selonteon sivistystyöstään järjestön johdolle.

2. Solujen työn ohella suorittaa kommunistinen nuorisjärjestö vilkasta sivistystyötä syvien rivien keskuudessa järjestämällä julkisia keskusteluja, esitelmiä, taikalähtykuvia ja filminäytäntöjä, näytännöllisiä ja soitannollisia esityksiä sekä taiteellisesti järjestettyjä juhlia. Nämä ovat erittäin välttämättömiä maaseudulla olevien pikkuliikkeiden nuorien työläisten ja puoliproletaarisen nuorison mukaan saamiseksi. Kommunistisen nuorison huvi-

matkojen ja retkeilyjen, sen juhlien ja nuorisopäivien tulee suorittaa tätä tehtävää.

3. Eritiain tärkeätä on kommunistisen kirjallisuuden myynti. Kommunistinen nuoriso ei saa rajoittua kirjallisuuden myyntiin kommunistisen puolueen kokouksissa ja laitoksissa. Kommunistisen nuorison tärkeä tehtävä on myydä kommunistista kirjallisuutta uutterasti ja taitavasti kaikissa työväen kokouksissa ja laitoksissa, rautateillä ja julkisilla paikoilla. Tätä tarkoitusta varten on muodostettava erikoisia kirjain myyntiryhmiä. Ajoittaiset taloagitatiot ovat yhdistettävät mahdollisuuksien mukaan kirjallisuuden myynnin kanssa. Retkille ja huvimatkoilla on aina otettava mukaan kirjallisuutta ja myytävä kylän joka talossa.

C. Sivistystyön keskittäminen.

1. Jokainen paikallinen osasto on velvoitettu muodostamaan erikoisen sivistyskomissionin, joka johtaa ja kontrolloi sivistystyötä jäsenten ja joukkojen keskuudessa. Tämän komissionin tulee olla edustettuna jokaisessa virkailijoiden kokouksessa ja kurssilla j.n.e., voidakseen tarkastaa jäseniä sekä heidän kykyjensä, antaakseen neuvoja sivistystyössä, tehdäkseen ehdotuksia ja esityksiä, ja olla edustettuna organisatoorisessa johdossa. Komissionin on yhteisen sopimuksen mukaan järjestön johdon kanssa määrättävä kurssit ja niiden osanottajien lukumäärä, hankkia opettajavoimat, sen tulee myös tehdä ohjelmat ja valmistukset kaikkia suurempia juhlia ja toimintoja varten. Sen tehtävänä on edelleen järjestää ja kontrolloida kirjallisuuden myyntiä. Siellä missä on olemassa erikoisia propagandakomissionia, tulee sen työskennellä tämän kanssa mitä kiinteimmässä yhteydessä.

2. Kommunistisen Nuorisointernationalen Toimeenpaneva Komitea muodostaa jäsenistään osastojen sivistystyön johtamista ja kontrolloimista varten sivistyssihteeristön. Tämän tehtävänä on julkaista välttämättömiä

lentolehtisiä ja kommunistista sanomalehdistöä muodostettaessa myötävaikuttaa teoreettisessa kouluutuksessa. Lähettää opastuksia ja kirjallisuusluetteloita praktillista työtä varten, auttaa osastoja kirjastojen, keskustelupiirien ja kurssien järjestämisessä, johtaa johtavien voimien ja propagandististen ja tieteellisten ainesten vaihtoa.

Mahdollisuuksien mukaan tulee myös kansallisten osastojen muodostaa sellaisia sivistyssihteeristöjä.

TEESIT KOMMUNISTISISTA LASTEN- JÄRJESTÖISTÄ.

1. Kapitalistisen talouden lisääntyvä rappeutuminen koskee erikoisen ankarasti proletaaristen lasten turvattomia joukkoja. Kaikissa kapitalistisissa maissa me huomaamme lasten kuolevaisuuden, keuhkotaudin, riisitaudin ja alituisesta puutteellisesta ravitsemisesta johtuvien kaikkien muiden seurauksien suurta lisääntymistä. Miljoonat proletaarilapset ovat ilman vaatteita ja kenkiä, ilman lämmintä vaateetusta ja ilman lämmintä asuntoa. Samaan aikaan alkaa porvaristo, luullotellusta varojen puutteesta, vähentämään tai kokonaan sulkemaan jo olemassa olevia lasten turvakoteja, lastentarhoja, lasten ruokaloita j.n.e. Yksityisen porvarillisen "hyväntekeväisyyden" (keräykset, kveekkari-ateriat, maaseudulle lähettämiset, kesälomasiirotolat) varat ovat kokonaan riittämättömiä ja pyrkivät itse asiassa vain siihen päämäärään, joka turmelee proletaariset lapset ja vanhemmat vallitsevan luokan hyödyksi.

2. Tähän päämäärään pyrkivät myöskin porvarillisen valtion koulut, samoin kuin porvariston kaikenlaiset kirkolliset ja maalliset kasvatus- ja sivistyslaitokset. Taloudellisen rappeutumisen ja vallankumouksellisen kuohunnan aikana tulevat kaikki porvarillisen yhteiskunnan

kasvatus- ja sivistyslaitokset vastavallankumouksen aseiksi, eikä vain porvarillisen moraalin ja uskonnon istutuspaikoiksi yleensä, vaan sen lisäksi välikappaleiksi saada lapset jyrkästi ja poliittisesti natsionalismiin, monarkismin, imperialismin ja antikommunismiin myrkyä läpikäymiseksi. Koko porvarillinen kasvatus ja sivistys on muuttunut valkokaartilaiden, lakonrikkurien, sosialipatrioottien kasvatukseksi, s.o. vastavallankumouksen tietoisiksi ja tiedottomiksi aseiden kasvattamiseksi.

3. Vallankumouksellinen proletariaatti ei saa toimetomana katsella tätä vallitsevan luokan sen lasten kurjittamista ja taantumuksellista vaikutusta proletaarilapsiin. Samalla kuin proletariaatti käy päättäväistä ja väsymätöntä taistelua lastensa ruumiillisen ravitsemisen ja hoidon puolesta, tulee sen taistella yhtä väsymättömästi porvarillista luokkahenkeä vastaan kouluissa ja kirkoissa, ja porvariston moraalisen ja poliittisen vaikutuksen kaikkia muotoja vastaan lapsiin. Mutta tätä taistelua ei saa käydä vain täysi-ikäiset, eikä vain kasvatus- ja sivistyslaitosten ulkopuolella. Vallankumouksellinen politiikka sekä vallankumouksellinen kasvatusoppi vaativat, että proletaariset lapset itse, omien lastenvoimiensa ja kykijensä mukaan, ottavat osaa oman asemansa puolesta ja koko luokan vapaustaisteluun. Proletariaatin lapset voivat ottaa osaa tähän taisteluun:

a) käymällä taistelua vallankumouksellisten täysi-ikäisten tai vanhemman nuorison johdolla porvarillisia kouluja vastaan porvarillisten koulujen sisäpuolella;

b) harjoittamalla vallankumouksellista propagandaa lapsijoukkojen keskuudessa;

c) vaikuttamalla järkyttävästi ja kehoittavasti takapajulla oleviin vanhempiinsa ja sisaruksiinsa täyttämätään määrättyä vallankumouksellista tehtävää.

4. Vallankumouksen aikana ovat proletaarilapset erittäin soveliaita näiden tehtävien suorittamiseen, koska taloudelliset olosuhteet ja porvariston vetäminen koulujen

politiikkaan, ja monet kiivaat yhteentörmäykset porvarillisen valtioelimen ja vallankumouksellisten proletaarijoukkojen välillä ovat luoneet ja luovat joka päivä lapsissa eräitä psykologisia edellytyksiä aktiiviseen osanottoon luokkataistelussa. Proletaarilapsi tuntee eläessään alati kasvavat jyrkät luokkavastakohdat omassa ruumiissaan, hän kärsii nälkää ja vilua, samalla kuin hän näkee, kuinka porvaristo elää ilossa ja humussa ja nauttii elämästään. Proletaarilapsi näkee kärsien eläissään vanhempiensa ja tuttaviansa kaikki surut ja hädät (vainoamiset, työttömyys), ja on heidän kaikkien keskustelujen ja tekojen todistajina. Proletaarilapsi ottaa uutterasti osaa usein vaikeankin elintarpeiden ja tarveaineiden hankintaan. Tätä tehdessään hän joutuu persoonallisesti selkkauksiin porvarillisen valtion lakien ja elimien kanssa. Salaisessa ja laillisesti sallitussa ansiotyössä tulee hän huomaamaan kapitalistisen riiston tosiasian. Kadulla on hän mitä jyrkimpien yhteiskunnallisten vastakohtien todistajana, kuinka poliisin toiminta kohdistuu yksipuolisesti vain omistuksen suojelemiseen, mutta on hän myös vallankumouksellisten mielenosoitusten ja taistelujen todistajana. Useiden proletaarilapsien vanhemmat, sisarukset ja tuttavat ovat proletariaatin marttyyreja, ja eivät vain nämä, vaan myös he itsekin ovat olleet vastavallankumouksellisten poliisien toimenpiteiden uhreina. Sen lisäksi tulee vielä jo mainittu porvariston koulujen politiikoiminen, joka juuri yllyttää älykkäimmät ja rohkeimmat proletaarilapset vastarintaan ja kapinaan.

5. Näistä syistä on kommunististen nuorisjärjestöjen tehtävänä yhdessä kommunististen puolueiden kanssa koota proletaarilapsijoukot ja liittää ne jäseniksi proletaariluokan suureen taisteluun. Pitäen lähtökohtana proletaarilasten konkreettiset kokemukset ja huolellisesti ottaen huomioon lasten käsityskyvyn, tulee proletaarilapsi johdattaa marxilaisen ajatustavan, tuntemisen ja toiminnan maailmaan. Ennenkaikkea on välttämätöntä kasvat-

taa lapset kansainvälisen solidarisuuden henkeen, innostuttaa heidät täyttämään kommunismin päämäärät, saada heidät käsittämään proletariaatin vallankumoukselliset taistelut ja innostaa heidät aktiiviseen värväystyöhön proletariijoukkojen syvissä riveissä ja pelottomaan valistustyöhön proletarisen ajatustavan hyväksi. Järjestämällä julkisia lasten kokouksia ja lastenmielensäitoituksia, ottamalla osaa puolueen lapsille sopiviin järjestöihin ja mielensäitoituksiin — tai nuorisojärjestöihin, oppivat lapset tuntemaan itsensä taistelevan luokan toimeliaiksi jäseniksi. Koulussa muodostavat kommunististen lastenosastojen jäsenet proletarisen oppositsionin keskusosaston klerikalismia, natsionalismia ja porvarillista moraalista vastaan. He muodostavat rintaman koulubyrokratian tyranniutta vastaan, he agiteeraavat kouluneuvostojen muodostumiseksi, ruumiillisen rangaistuksen, kotitöiden ja muiden senkaltaisten poistamiseksi. On välttämätöntä, että yksityiset lapset saavat moraalista tukea tässä taistelussa lasten- ja nuorisosastoilta ja puolueelta. Ainoastaan täten tulevat kommunistiset lastenosastot olemaan uuden proletarisen työn ja taisteluaktiikan ja uuden kommunistisen tietoisuuden kouluutuslaitoksia.

Missä on olemassa puolueettomia tai muita proletaristen järjestöjen lapsiosastoja, siellä tulee kommunistien tunkeutua näihin jo olemassaoleviin järjestöihin ja vaikuttaa niissä yllämainittuun henkeen.

6. Kommunististen lastenosastojen johtajien tehtävät vaativat suuressa määrin vallankumouksellista koulutusta, edesvastuuntunnetta, kärsivällisyyttä ja pedagogista luonnetta. Ne toverit, jotka toimissaan vallankumouksellisessa taistelussa täyttävät velvollisuutensa tulevat kysymykseen kommunististen lastenosastojen kasvattajina. Paremman koulutuksen aikaansaamiseksi tulee osastojen johtajat kutsua säännöllisiin neuvotteluihin ja kursseille. Erikoista arvoa on pantava siihen, etteivät osastojen johtajat työskentele vain lasten osastoissa vaan

myös proletaarisissa täysi-ikäisten yhdistyksissä, puolueessa, ammattiosastoissa ja sanomalehdissä, taistelevat proletaarilasten aineellisten ja henkisten etujen puolesta. Kiinteä elimellinen yhteys kasvatuksen ja taistelun välillä on vallankumouksellisen, kommunistisen kasvatusteorian uusi periaate. Perustettaessa kommunistisia lastenosastoja tulee huolellisesti ottaa huomioon se, että on olemassa menestyksellisen kehityksen edellytykset:

a) yhteiskunnalliset olosuhteet ovat yleisesti ja vallankumouksellisesti kärjistyneet; ja

b) on olemassa todella kommunistisia joukkojärjestöjä.

Vain kommunistisen taistelujärjestön johdolla saavuttaa kommunistinen lastenosasto päämaalinsa, vallankumouksellisen proletaarisen nuorenpolven kasvattamisen.

Proletariaatin valtaannäsvn jälkeen on kommunistisella nuorisojärjestöllä tärkeitä tehtäviä täyttävänä proletaarilasten joukkojen keskuudessa. Sen ei tule yksinomaan yhdessä kansankomissariaattien kanssa ottaa osaa kansanvalistukseen ja kansan terveydenhoitoon, sen ei tule vain työskennellä kommunistisen kouluohjelman toteuttamisessa, sen tulee ennen kaikkea yhdessä kommunististen kulttuurityöntekijäin järjestöjen kanssa huolehtia siitä, että proletaarilasten kasvatusteorian ja työskentely ovat kommunistisen hengen läpitunkemia. Siellä, missä on jo ennen valtaannäsvyä ollut olemassa kommunistisia lastenosastoja, saa puolue lastenosastojen johtajista asianymmärtäväisimmät ja luotettavimmat voimat, joilla murretaan taantumuksellisten opettajien ja kasvattajien sabotaasi — kontrolloimaan kouluja ja lastenkoteja ja muodostamaan lasten elämän kommunistiseen henkeen.

Kommunististen lastenosastojen tehtävänä on tänä aikana edistää lasten joukoissa kollektiivisen työn ja velvollisuudentunteen, proletariaatin suuren tehtävän autta-

misen ja sille iloisen antautumisen henkeä. Sellaiset henkilöt sopivat parhaiten kommunistiseen työhön kouluissa ja lastenkodeissa, jotka itse osoittavat hyvää esimerkkiä ja tekevät vapaaehtoista työtä (kommunistiset lauantait), olkootpa he sitten koulutyössä tai työssä yleensä. Kommunistisilla lastenosastoilla on edelleen tehtävänä herättää ja kasvattaa lapsijoukoissa rakkautta ja ihailua neuvostovaltaan, vallankumouksen sotilaalliseen puolustukseen ja kaikkien maiden proletaarien kansainväliseen solidaarisuuteen. Niin kauan kun ammattikasvattajien ja opettajien enemmistö on taantumuksellista ja välinpitämätöntä, tulevat kommunistiset lastenosastot olemaan tehokkaana aseena estämään jokaisen, vaikkakin sotaisen, vastavallankumouksellisen väärinkäytöksen. Kommunististen opettajien ja vanhempien nuorisotoverien huolellisella johdolla tulevat kommunistiset lastenosastot taistelemaan kirkollisen taikauskon, porvarillisen moraalin ja kansallisen hengen viimeisiä jätteitä vastaan. Täten tulevat kommunistiset lastenosastot aktiivisesti ottamaan osaa uuden kommunistisen sivistyksen luomiseen.

TEESIT TYÖSTÄ MAALAISNUORISON KESKUUDESSA.

Tietoisena siitä, että työväenluokan vallan voitollinen toteuttaminen ilman proletaarisen ja puoliproletaarisen maalaisväestön osanotto siihen on mahdotonta, on Kommunistinen Internationale asettanut järjestöjensä kiireelliseksi tehtäväksi voimaperäisen kommunistisen propagandan harjoittamisen maaseudun proletaaristen ja puoliproletaaristen työtätekevien keskuudessa sekä heidän järjestämisensä. Maalaisväestökerroksina, jotka tulevat kysymykseen tällaista kommunistista propagandaa ja järjestämistä harjoitettaessa, on ensinnäkin mainittava maa-

seudun proletariaatti, palkkatyöväestö, päiväpalkkalaiset ja palvelijat, jotka ansaitsevat toimeentulonsa palkkatyöllä maanviljelyksessä tai siihen liittyneillä teollisuusaloilla. Toiseksi puoliproletaarit eli palstatilalliset (mäkitupalaiset, lampuodit), jotka huolehtivat toimeentulostaan osaksi ajoittaisella palkkatyöllä erilaisissa kapitalistisissa yrityksissä osittain työskentelemällä pienillä, joko omilla tai vuokratuilla maapalstoilla, siten tyydyttääkseen osan elämäntarpeitaan, ja lopuksi pientalonpojat, jotka omilla velkaantuneilla palstoilla tai pienillä vuokraamillaan maapalasioilla koettavat ilman vierasta työvoimaa tyydyttää perheensä tarpeet.

Nämä maaseutuväestön kerrokset ovat kapitalistisessa yhteiskunnassa saman riiston ja kurjuuden alaisina. Isäntien, koronkiskurien ja maakeinottelijoiden, veronkantajien ja sotilaiden värvääjien muodossa astuu kapitalistinen yhteiskunta köyhää maaseutuväestöä vastaan. Näiden sortajien mielivallasta voivat he vapautua vain taistelussa.

Kommunistisen toiminnan tarkoituksena maaseudulla on saattaa tämä taistelu luokkataisteluksi:

- 1) selittämällä maaseudun proletaareille heidän yhdistymisensä tärkeyttä kaupunkien työläisten kanssa;
- 2) järjestämällä heidät poliittisissa (kommunistiset solumet ja ryhmät) ja taloudellisissa (liitot, ammattiyhdistykset, osuuskunnat) järjestöissä;
- 3) johtamalla heidät taloudellisiin ja poliittisiin taisteluihin.

II. Tässä Kommunistisen Internationalen maaseudulla harjoittamassa toiminnassa tulee kommunistisille nuorisjärjestöille merkityksellinen ja erikoinen tehtävä, koska maaseudulla nuorison ja vanhempien työläisten välinen vahva eroavaisuus on paljon pienempi kuin teollisuudessa ja koska myöskin varttuneeseen maaseutuväestöön heidän sivistyksellisen asemansa vuoksi voidaan helposti vaikut-

taa nuorisoliiton työtavoilla, soveltuvat nämä sangen hyvin toteuttamaan suurimman osan maaseudun kommunistisesta työstä.

III. Toiminnan, jota nuorisojärjestöt yhteistyössä Kommunistisen Puolueen kanssa maaseudulla harjoittavat, painopiste siirtyy luonnollisesti useissa tapauksissa valistustyöhön. Kehittymättömissä olosuhteissa (Venäjä, eräät Balkanin osat, Aasia) on maaseutunuorisolle ensinnä sivistystyön kautta hankittava mahdollisuus ottaa osaa poliittiseen propagandaan. Täydellinen tai osittainen luku- ja kirjoitustaidottomuus, uskonnollinen pimitystyö ja alkoholismi ovat useissa tapauksissa suurimpina esteinä kommunististen aatteiden levittämiseksi maaseututyöväestön keskuudessa ja nämä esteet täytyy siis ensinnä saada syrjäytetyiksi. Kerran herättyään osoittaa maalaisnuoriso kaikkialla erikoista tiedonjanoa. Tämän tyydyttäminen, sen johtaminen heti marxilaisen tietoisuuden teille (maaseudun ja kaupunkien proletariaatin etuja taisteluyhteys, proletaarisen luokkataistelun olemus ja päämäärä) ja luokkaleiman lyöminen nuoren maalaisproletariaatin tietoihin, se on kommunististen nuorisoryhmien muodostamien ja ylläpitämien järjestömuodostumien tehtävä maaseudulla.

Järjestelmällisesti täytyy herättää ja vaalia ajatusta, että vain proletaarinen vallankumous, maaseudun ja kaupunkien työläisten voitollinen taistelu voi nykyisin pikku-kauppiaat ja pientalonpojat vapauttaa kartanonherrojen, maanomistajien ja koronkiskurien ikeestä.

Niiden toimenpiteiden joukossa, jotka aina ovat sopivia nuorison voittamiseksi, tulee luonnollisesti olemaan taistelu kirkollisia ja porvarillisia ajanvieteyhdistyksiä vastaan, mitkä viimeainitut ovat ainoastaan varakasta nuorisoa varten. Osanotto kommunistisen puolueen ja amatillisten järjestöjen johtamien liikkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen ovat sitäpaitsi parhaimpia vallanku-

mouksellisia kasvatukseen maalaisnuorisoproletariaatin keskuudessa.

Varsinaisen proletaarisen ja puoliproletaarisen maalaisnuorisovalistamisen kanssa täytyy kommunististen nuorisjärjestöjen maaseudulla, rinnakkain maatyöväestön taloudellisen taistelun kanssa, köydyä myös erikoista taloudellista taistelua nuorisovaatimusten (palkka, työaika, nuorisosuojelus, kouluutus) puolesta.

IV. Alotteen kommunistisen nuorisopropagandan järjestämiseksi maaseudulla täytyy kommunististen nuorisjärjestöjen kaupunki-osastojen tehdä. Kaupunkien nuorten proletaarien osastojen järjestämällä agitationimatkoilla maaseudulle, punasilla propagandamatkoilla, esitelmätilaisuuksien valmistamisella maalaisnuorisolle, värvöksellä, kotiagitationilla, kirjallisuuden levittämällä j.n.e. herätetään ensin kommunistisen valistuksen kipinä talonpoikaisnuorisoon keskuudessa.

Erikoisten kommunististen nuorisjärjestöjen ryhmien tulee olla liikkeen vakituksina kannattajina. Maalaisväestön epäluulo ja umpimielisyys kaikkiin "maaseudun ystäviin" nähden tekee välttämättömäksi niin pian kuin mahdollista kasvattaa maaseutuväestön itsensä keskuudesta agitaattoreita ja propagandisteja, joille tehtävän pääasiallinen suorittaminen jätetään. Nämä, kun tällaisten ryhmien ydinjoukko tulee muodostettua maalaisnuorisoon vakavimmista aineista, omistetaan erikoisesti tälle työlle ja ovat ne joko vanhoja sotilaita, jotka kaupungissa olivat järjestäytyneet, tai silloin tällöin kaupungissa työskenteleviä maatyöläisiä, torpparia tai talonpoikaislapsia.

Senkautta saavutetaan ensin järjestön luokkaluonne, toiseksi alituinen järjestetty yhteys kaupuukilaisryhmien välillä.

Liikkeen edelleen kehittyessä tulee kyläryhmien itse kommunististen solujen muodostamisen kautta saada vaikutusvaltansa pysyväksi kaikkialla siellä, missä on yhdistyneenä suurempi määrä köyhää maaseutunuorisoa, ja

johtaa poliittisvalistuksellista työtä. (Sesonkityöläiset, talvikoulut, puolueettomat voimistelu- ja muut sellaiset yhdistykset.)

Kommunististen nuorisjärjestöjen toiminnan erikoinen, laajakantoinen luonne maaseudulla tekee mahdolliseksi alusta alkaen työskennellä maalaisnuorison joukkorjestöjen kehittämiseksi. Siellä, missä tämä päämäärä on saavutettu, täytyy saattaa vielä ankarampi yhteys voimaan maaseutu- ja kaupunkilaisjärjestöjen välillä, jotta saataisiin maaseutuosastojen työlle suurempi teho. (Toimialojen jako: nuorisotyö-suojelu, poliittinen valistus, urheilu j.n.e.)

V. Liiton kaupunki- ja maaseutuosastojen jatkuvaan yhteyteen on eritoten alussa päähuomio kiinnitettävä. Järjestöjen molemminpuoliset vierailukäynnit, yhteisten kokoontumispaikkojen määrääminen ja proletariset juhlat ovat tässä todellisena apuna.

Maaseutujärjestöjen toiminnan johtamista ja kontrolloimista varten on liiton piiritoimikuntiin ja keskuskomiteaan muodostettava erilaisia jaostoja. Niiden tehtävänä on alati kiinnittää kaupunkiosastojen huomiota työs-kentelyn tärkeyteen maaseudulla, maaseutuagitaattoreiden kasvattaminen ja lähettäminen, kyläagitationin kehittäminen järjestelmälliseksi ja sen valvominen sekä huolehtiminen erikoisen agitationiainehiston (erikoiset maalaisnuorisolehdet, kommunistisen puolueen maaseutusano-mien erikoiset nuorisoliikeosastot, lentolehtiset j.n.e.) kustantamisesta.

VI. Kommunististen nuorisoliittojen järjestöjen nopea ja perusteellinen ulottaminen myöskin maaseudulle on Kommunistisen Nuorisointernationalen uusi laajasuun-tainen tehtävä. Maaseudulla olevat Kommunististen nuorisjärjestöjen osastot ja solut voivat ja niiden tulee muodostua Kommunistisen propagandan keskuksiksi koko maaseutuköyhälistön keskuudessa ja erikoisen tärkeäksi proletarisen luokkataistelun tueksi.

KOMMUNISTISEN NUORISOINTERNATIONA- LEN III KONGRESSI JOULUKUULLA 1923.

PÄÄTÖS

*K. N. I:n Toimeenpanevan Komitean toiminnasta
II ja III kongressin väliseltä ajalta.*

Kuultuaan Eksekutiivikomitean (Toimeenpanevan Komitean) toimintakertomuksen Kommunistisen Nuoriso-Internationalen III kongressi hyväksyy sen poliittisen linjan ja käytännöllisen toiminnan kuluneena toimintakautena.

III kongressi hyväksyy täydellisesti E. K:n toiminnan yhteisrintamakysymyksessä nuorison ja täysikasvuisen työväestön välillä ja nuorison maailmankongressin koollekutsumisen sekä sen kannanoton vastustaviin nuorisojärjestöihin nähden.

E. K:n toiminta II kongressin päätösten erittelyssä, selostamisessa ja puolustamisessa kokonaisuudessaan ja erikoisesti työläisnuorison taloudellisen taistelun ja sivistystyön arkaluontoisissa kysymyksissä oli oikea.

Samalla kun kongressi hyväksyy E. K:n toiminnan suhteiden järjestelyssä kommunististen nuorisojärjestöjen ja kommunististen puolueiden välillä, velvoittaa se tulevan E. K. kiinnittämään erikoista huomiota liittojen käytännölliseen avustamiseen puolueiden taholta ja liittojen toiminnan oikeaan suhteeseen ”nuorisokysymyksiin” nähden ja niiden osanottoon kommunististen puolueiden elämään ja taisteluihin.

Kongressi toteaa tyydytyksellä E. K:n tulorikkaan toiminnan taloudellisen taistelun alalla ja velvoittaa uuden E. K:n lujittamaan johtoa liittojen jokapäiväiseen työskentelyyn nähden tällä alalla.

Kongressi hyväksyy E. K:n suorittaman sivistystyön. Uuden E. K:n yhtenä tärkeimpänä tehtävänä on pidettävä lisättyä aineiston toimittamista ja valistavan kirjallisuuden julkaisemista.

Kongressi toteaa E. K:n taholta harjoitetun antimilitaristisen työn lujittumisen ja pitää välttämättömänä lujittaa työskentelyä antimilitaristisen kasvatuksen alalla ja antimilitaristisen työn johtamiseen nähden kaikissa liitoissa, mutta erikoisesti niissä maissa, joilla ei ole seisovaa armeijaa.

Kongressi on ottanut selon E. K:n kustannustoiminnasta ja velvoittaa sen lujittamaan ei-saksankielisen kirjallisuuden julkaisemista.

E. K:n toiminnan lujittaminen lastentyöhön, työskentelyyn ylioppilaiden ja talonpoikien sekä työskentelyyn urheiluelämään nähden on välttämätöntä.

Kongressi toteaa sen suuren askeleen eteenpäin, jonka E. K. on ottanut yksityisten liittojen työn ja taistelun johtoon nähden, varsinkin tämän johdon laajentamiseen nähden romanisissa, anglosaksilaisissa ja Idän Maissa.

E. K:n suuntaviiva työskentelyn laillisiin muotoihin nähden valkoisen terrorin maissa oli oikea. Tulevan E. K:n tulee lujittaa avunantoa illegaalisille liitoille ja valmistaa toisia liittoja illegaalisesta toiminta-ajan mahdollisuutta varten.

Kongressi hyväksyy E. K:n tarttumisen Italian, Norjan ja Tshekkö-Slovakian liittojen kysymyksiin.

Liittojen yhteistyö E. K:n johdon alla, samoin kuin liittojen uudesti järjestelyn ohjaus on saatava kiinteämmäksi. Liikkeen voimakas kehittyminen Idän Maissa kuluneen vuoden aikana tekee välttämättömäksi johdon lujittamisen näihin maihin nähden.

Koska E. K:n toiminnassa on todettavissa joukko järjestöllisiä puutteita, varsinkin ainehaston toimittamisen myöhästymiseen nähden ja koska E. K:n tehtävät jatkuvasti lisääntyvät, päättää kongressi lisätä E. K:n jäsenmäärää sekä velvoittaa E. K:n toimeenpanemaan suu-remman jaottelun työhönsä nähden.

Yhteistyö Kominternin E. K:n (Kommunistisen Internationalen Toimeenpanevan Komitean) kanssa, joka on ollut parempi kuin aikaisemmin, täytyy tulla lujemmaksi niin K. N. I:n kuin K. I:n taholta.

Kongressi hyväksyy vielä kerran K. N. I:n ankaran kansainvälisen keskityksen välttämättömyyden ja velvoittaa tulevan E. K:n ja liitot sen ehdottomasti läpiajamaan.

K. N. I:N II KONGRESSIN PÄÄTÖSTEN TOTEUTTAMISEN TULOKSET.

I.

K. N. I:n II kongressi asetti kommunististen nuorisjärjestöjen tehtäväksi muodostua työtätekevän nuorison joukkojärjestöiksi. Kehitys joukkojärjestöiksi merkitsee kommunistisille nuorisjärjestöille seuraavaa:

Tähänastisen puhtaasti poliittisen toiminnan laajentamista, ulottamalla liittojen taistelu- ja valistustoiminta kaikkiin niihin kysymyksiin, jotka ovat sidotut työläisnuorison elämään, siten saadaksemme kestävän vaikutuksen työläisnuorisojoukkoihin.

Liittojen ovien suurempaa avaamista kaikille nuorille työläisille, jotka ovat valmiit ottamaan osaa kommunistisen nuorison taisteluun ja kasvatustyöhön.

Järjestöjen ja toiminnan valmistaminen sellaisiin muotoihin, jotka tekevät mahdolliseksi pääsyn syvemmälle työläisnuorisojoukkoihin ja varmentavat kestävän, johtavan vaikutuksen saamista ja lujittamista niihin.

Toinen kongressi antoi, päämääränä kommunististen nuorisjärjestöjen muuttaminen tässä mielessä, erikoiset suuntaviivat taistelulle työläisnuorison taloudellisen aseman parantamiseksi, taistelulle militarismia vastaan, taistelulle vallankumouksellisen valistamisen ja työläisnuorison ruumiillisen ja henkisen kasvatuksen sekä riiston alaisen nuorison maaseudulla ja siirtomaissa kuin myöskin proletaarilasten mukaanvetämisen puolesta kommunististen nuorisoliittojen toimintapiiriin ja liittojen järjestöllisen uudestirakentamisen puolesta j.n.e. Kaiken tämän toiminnan tuli perustua poliittiseen kasvatukseen ja sen tehtävänä oli vetää työläisnuoriso liittojemme kautta alituiseen kosketukseen kommunististen puolueiden kanssa ja saattaa se mukaan niiden poliittiseen toimintaan, tunnustaen puolueen maan vallankumouksellisen proletaariaatin johtajaksi.

II.

Joukko tapauksia vaikeutti liittojen työskentelyä näiden kongressipäätösten toteuttamiseksi.

Yhteisessä työväenliikkeessä vallitsi luokkataistelussa kärsittyjen lukuisten tappioiden johdosta laskeutuvan taisteluhalun aikakausi. Työläisnuorison keskuudessa tuli tämä näkyviin välittömän harrastuksen vähenemisenä poliittisiin kysymyksiin. Tämän lisäksi tuli taantumuksen hyökkäyksen lujittuminen kommunistista nuorisoa vastaan, jonka johdosta useat järjestöt tulivat pakotettu illegaalisuuteen.

II kongressin asettamat tehtävät olivat kaikille liitoille kokonaan tai osittain uusia ja vaativat näin ollen toteuttamiselleen sisäisen selvenemisen ja uudestijärjestelyn aikaa. Joukko liittoja heikontui kongressin jälkeen taloudellisen kriisin painon ja suuren nuorten työläisten osan heikentyneen maksukyvyn johdosta.

III.

Kaikki kongressin päätökset on käytäntö todistanut oikeiksi. Mikään periaatteellinen muutos sen antamiin suuntaviivoihin ei ole missään tapauksessa tullut kysymykseen. Niiden sovittaminen kommunististen nuorisoliittojen työ- ja järjestömuotoihin on tähän mennessä johtanut seuraaviin tuloksiin:

Kongressipäätösten toteuttamisen kiinteimpänä tuloksena on mainittava liittojen aatteellinen uudestijärjestely. Pitemmissä keskusteluissa, joiden sisältö oli osittain päätösten selittämisessä, osittain niiden *sovittamisessa eri maiden konkreettisiin tilanteisiin*, asettuvat kongressin päätökset aatteelliseksi perustaksi liittojen edelleen työskentelylle. Uuden työsuunnan hyväksyminen kongressin päätösten tai liittojen sitä varten pitämien neuvottelukokousten kautta ja liiton ohjelman muuttaminen niiden perusteelle tapahtui vasta useimmissa maissa 1922 vuoden ensimmäisellä puoliskolla (kuten Tshekkko-Slovakiassa, Italiassa, Englannissa, Amerikassa, Bulgariassa ja Ranskassa).

Päätösten hyväksyminen työn perustaksi toi mukanaan liittojen *sisäisen toiminnan elävöittymisen* ja niiden olemuksen lujittumisen. Pyrkimykset yhdistää järiestyneen nuorproletariaatin voimat kapitaalivastaaan (yhteisrintamayritykset Saksassa, Tshekkko-Slovakiassa, Italiassa, Itävallassa, Sveitsissä, Ruotsissa ja Suomessa), *ryhtyminen harjoittamaan propagandaa työlläisnuorison yleisten taloudellisten vaatimusten puolesta* (Saksassa, Itävallassa, Ruotsissa, Tshekkko-Slovakiassa, Ranskassa, Italiassa, Rumaniassa, Amerikassa ja Puolassa), *työtätekevän nuorison erikoisten liikkeiden valmistus ja suorittaminen heidän vaatimustensa puolesta* (Saksa, Tshekkko-Slovakia, Itävalta, Jugoslavia ja Rumania), *tarttuminen työtätekevän nuorison koulukysymykseen* (Itävalta, Saksa ja Italia), *kansantajuuden kommunistisen sivistystyön ensimmäiset yritykset* (Itävalta ja

Saksa), *nuorison toiminta työväen urheilujärjestöissä* (Ranska, Ruotsi, Norja, Suomi, Tšekko-Slovakia ja Italia), *ryhtyminen liiton jäsenten systemaattiseen valistamiseen* (Norja, Ruotsi, Saksa, Bulgaria, Ranska, Amerika ja Rumania) — kaikki tämä esittää joukkotyölle *tärkeiden ehtojen saavuttamista*.

Yksityisesti voidaan merkitä seuraavat käytännölliset tulokset:

Kommunististen nuorisoliittojen suhteiden kommunistisiin puolueisiin uudestijärjestelyn periaatteellinen hyväksyminen tapahtui nopeaan ja ilman suurempia vaikeuksia. Itävallassa, Suomessa, Bulgariassa, Englannissa ja Amerikassa hyväksyivät puolueet erikoiset päätökset kommunististen nuorisoliittojen tukemisesta. Näiden päätösten käytännöllinen suorittaminen antaa kuitenkin eräissä tapauksissa puolueisiin nähden toivomisen varaa. *Osanotto poliittiseen elämään ja puolueiden poliittiseen toimintaan*, jotka ovat kommunistiselle kasvatukselle ja tulosrikkaille joukkotyölle välttämättömät, ja jotka suoritettiin eräissä maissa hyvässä sopusoinnussa uudesti alkaneen nuorisotyön kanssa, antaa kuitenkin eräissä maissa (Tšekko-Slovakia ja Saksa) toisinaan toivomisen varaa. Eräissä maissa, joissa kommunististen puolueiden keskuudessa tapahtuu kriisejä, täytyy kommunististen nuorisoliittojen suorittaa sopusoinnussa Internationalen päätösten kanssa voimakkaampaa poliittista toimintaa puolueiden sisällä.

2. Valmistuksena *systemaattiselle taloudellis-ammattiläiselle työlle* ovat eräät liitot aloittaneet kerätä aineistoa maansa työläisnuorison taloudellisesta asemasta. Saksan, Itävallan, Ruotsin ja Norjan liitot toimittavat tällaista aineistoa. Enemmän on saatu aikaan *työläisnuorison valistamisessa sen peruskysymyksiin* nähden ja *propagandatyössä* sen vaatimusten puolesta. Ennen kaikkea on tärkeää se, ammattivhdistysten ja muiden proletaaristen järjestöjen nuorisokysymyksiin asettama huomio,

joka — kiitos Saksan, Itävallan, Ranskan, Puolan, Suomen, Rumanian, Tšhekkio-Slovakian, Jugoslavian ja osittain Italian nuorisoliittojen toiminnan — on merkittävässä. Joukko ammattiyhdistyksiä ja muita proletaarisia järjestöjä on ollut pakotettu itse muodostamaan nuorisovaatimuksensa. Saksan, Itävallan, Tšhekkio-Slovakian, Rumanian, Jugoslavian ja Italian liitot ovat suorittaneet pitempiä tai lyhyempiä *taisteluita ja liikkeitä työläisnuorison yhteisten tai osittaisvaatimusten puolesta* ja Itävallassa, Saksassa, Rumaniassa, Jugoslaviassa, Bulgariassa, Puolassa, Belgiassa ja Amerikassa kykenivät kommunistiset nuorisjärjestöt ryhtymään *lakkoihin ja muihin nuorten työläisten taisteluihin* tahi ottamaan niiden johdon käsiinsä.

3. Saavutukset *sivistystyön* alalla supistuvat suurimmalta osaltaan sisäiseen liittotyöhön. II kongressin kommunistisesta nuorisoliikkeestä hyväksymien perusaatteiden selvittäminen liittojen jäsenille, erikoisesti, mikäli se koskee kasvatusta, otti suurimman osan liittojen suorittamasta sivistystyöstä. Norjassa, Ruotsissa, Saksassa ja Bulgariassa järjestettiin säännöllisesti toimitsijoita varten kurseja, opintopiirejä ja muita sellaisia. Ranskan, Englannin, Itävallan, Amerikan ja Tšhekkio-Slovakian liitot ryhtyivät vaikuttamaan osastojensa sivistystyöhön julkaisemalla säännöllisesti *ohjeita ja ainehistokokoelmia* (Bulleetiineja, suunnitteleja j.m.s.). *Osastoelämän rikastumista* ja kansantajuimpien ja valistavimpien valistustietojen sovittamista on, joskin epätäydellisemmässä muodossa, havaittavissa myöskin Itävallassa, Bulgariassa, Saksassa, Rumaniassa ja Tšhekkio-Slovakiassa. Kirjallisuutta sivistystyötä varten on julkaistu hyvin niukalti, joitakin on kuitenkin julkaistu Bulgariassa, Ruotsissa, Norjassa ja Saksassa.

4. *Antimilitaristinen työ* ei ole oleellisesti johtanut mihinkään suurempaan tulokseen. Tämä saa selostuksensa siitä militarismin esiintymisen pienenemisestä, mikä

sodan jälkeen eräissä maissa on ollut havaittavissa, ja osaltaan myöskin siitä taantumuksen voimistumisesta, joka heti rankaisi mitä ankarammin jokaisen antimilitaristisen toiminnan. Enemmän tai vähemmän säännöllisesti työskentelevät maansa sotilaiden ja rekryyttien keskuudessa Ranskan, Itävallan, Ruotsin, Norjan, Tshekko-Slovakian, Espanjan ja Kreikan kommunistiset nuorisoliitot. *Agitationitaisteluita* on suoritettu vain Ranskassa, Italiassa, Tshekko-Slovakiassa ja Espanjassa sekä sotilaiden osittaisvaatimusten puolesta Ruotsissa ja Norjassa. Tärkeä askel antimilitaristisen työn harjoittamisessa on havaittavissa siinä järjestöllisesti aloitetussa *yhteistyössä*, mikä on tapahtunut *Saksan ja Ranskan liittojen välillä*.

5. *Kommunistisen lastentyön* alalla on vain Saksan Kommunistinen nuorisoliitto suorittanut systemaattisesti laajakantoista työtä, jonka yhteydessä on saavutettu hyviä tuloksia kommunistisen vaikutuksen levenemiseen nähden työväenluokan uusien kerrosten keskuuteen. Muut K. N. I:n osastot eivät voineet omistaa tälle työlle kyllin suurta huomaavaisuutta, joten lasten osastojen toiminnalta niissä maissa puuttuu keskitystä ja yhtenäisyyttä.

IV.

Kommunistiset nuorisojärjestöt eivät vielä ole tulleet joukkojärjestöiksi katsoen liiton elämän kiinteään yhteyteen työtätekevän nuorison joukkojen kanssa, sen osastojen ja yksityisten jäsenien osanottoon nähden nuorison päivittäiseen taisteluun sen aseman parantamiseksi ja joukkojen vallankumoukselliseen valistamiseen nähden elävän kommunistisen joukkosivistyksen kautta.

Tähän asti saavutetut tulokset asettavat K. N. I:n osastojen päätehtäväksi tämän päämäärän saavuttamiseksi seuraavat tehtävät:

Aloitettu *liittotyön uudestijärjestely* ei ole tähän mennessä tapahtunut missään liitossa kautta koko linjan. Ensimmäinen tehtävä on sentähden täyttää ne aukot,

joita yksityisissä liitoissa tässä suhteessa on olemassa (aktiivinen osanotto ja toiminta puolueen jokapäiväisessä elämässä, aineiston kokoaminen nuorison taloudellisesta asemasta, meidän periaatteellisten taloudellisten perusvaatimustemme selostaminen, taistelut ja liikkeet yhteisten osittaisvaatimustemme puolesta, ammattiyhdistystyön järjestäminen, toimitsijoitten ja jäsenten kasvatus, aineiston julkaiseminen kommunistista sivistystyötä varten, osastoelämän parantaminen, sotilaita ja rekryyttejä varten järjestetyt tilaisuudet, liiton järjestöllinen keskitys ja kurin sovittaminen). Taloudellis-ammattillisen työn alalla on välttämätöntä, ei vain toimeenpanna yleisiä liikkeitä ja mielenosoituksia maan alueella, vaan siirtyä *jokapäiväiseen työskentelyyn* työpaikoilla ja kouluissa. Vain nuorison työpaikka ja kouluelämän tarkkailun, alituisen vaikuttamisen ja tiedottoman joukon eteenpäin työntämisen kautta työläisnuorison vaatimusten päättävään puolustukseen voivat meidän osastomme ja solumme saavuttaa itselleen *työläisnuorisojoukkojen* luottamuksen ja siten luoda välttämätön edellytys kommunistis-kasvatukselliselle vaikutukselle niihin. *Työn lujittuminen ammattiyhdistyksissä*, luomalla kommunistisen nuorison osastoja, joiden kaikissa työselkkauksissa ja tariffikäsittelyissä tulee huolehtia työläisnuorison harrastusten edustamisesta, tulee kulkea käsi kädessä työskentelyn kanssa tuotantopaikoilla.

Sivistystyöalalla on, katsoen kouluuntuneiden *toimitsijoiden* puutteeseen koko kommunistisessa liikkeessä, edelleenkin niiden systemaattinen kasvattaminen kommunistisissa nuorisojärjestöissä elinkysymys niin hyvin puolueelle kuin nuorisollekin. Toimitsijakasvatuksen ohella on päätehtävänä suunnitelman mukainen työ jäsenistön keskuudessa antaaksemme niille niitä tietoja ja kykyjä, joita he tarvitsevat, suorittaakseen aktiivista johtavaa työtä järjestymättömien nuorten työläisjoukkojen keskuudessa ja antaakseen näille marxilaisen käsityksen

asioista. Sentähden täytyy jo nyt järjestää *joukkoluon-
teen omaavia sivistystilaisuuksia*, joiden osanottajajoukon
enemmistön muodostaa järjestymätön työläisnuoriso ja
joihin koko jäsenistön tulee aktiivisesti ottaa osaa. Omien
järjestöjemme johtajakykeneväisyyden kohottaminen
kuin myöskin sopivien metoodien muodostaminen tälle
sivistystyöllemme voidaan saavuttaa vain käytännöllisessä
työssä. *Uuoleellisempi lehtien toimittaminen ja arvostelu*,
niin hyvin liittojen äänenkannattajien kuin myöskin puo-
luelehtien nuoriso-osastojen ja artikkelien, on välttämä-
tön, jos lehdet tahdotaan todelliseksi *välineiksi vaikutuk-
sellemme ja työtätekevän nuorison joukkoihin kohdiste-
tulle kommunistiselle kasvatustyöllemme* eikä vain liitto-
jen jäsenten äänenkannattajiksi.

Tärkeimpänä välineenä todellisen kiinteän kosketuksen
saamiseksi työläisnuoriso on pidettävä toisen kongressin
asettamia *järjestöllisiä tehtäviä*. Ilman tunnon tarkan
tilaston ja rekisteröimisen suorittamista liiton jäsenistä,
yhteiskunnallisista ja ikäsuhteista sekä osastoelämästä, on
järjestelmällinen järjestötyö mahdotonta.

Kommunistiset nuorisoliitot tulevat vasta sitten työläis-
nuorison todelliseksi joukkojärjestöiksi, kun ne asettavat
pääpainon toiminnassaan järjestelmällisesti järjestetylle
työlle tehtaissa ja työpaikoilla. Kommunististen nuoriso-
liittojen edessä on sentähden käytännöllisenä järjestö-
tehtävänä *rakentaa uudelleen järjestönsä*, vähitellen,
mutta ilman viivytystä, seuraavien periaatteiden mukaan:

*Liiton järjestöllisenä perustana on työpaikkasolu. Työ-
paikkasolut kaupungeissa liittyvät paikallisosastoon, joi-
hin sen johdosta kuuluu ne toverit, jotka kysymyksessä
olevan alueen työpaikoilla työskentelevät.* Välitön pääsy
osastoon on vain niillä liiton jäsenillä, jotka asuvat pai-
kallisosaston alueella, mutta eivät työskentele missään
suur- tai keskikokoisella työpaikalla.

Solun päätehtävät ovat: poliittinen agitationi, talou-
dellinen taistelu, uusien jäsenten hankkiminen ja vas-

taanotto, jäsenmaksujen kanto, kirjallisuuden levitys, keskustelu liittotyön suorittamisesta työpaikalla, valistavien tilaisuuksien järjestäminen sikäli kuin se on mahdollista ja työpaikalla työskentelevän nuorison kokousten koollekutsuminen. Solujen yhdistymisen perusteelle rakennetun paikallisosaston tulee edelleenkin välittömästi suorittaa suuri osa liiton työstä, ensi kädessä tulee sen johtaa työpaikkasolujen koko toimintaa, keskittää niiden hallinto, hoitaa maaseutupropagandaa, lastenosastotyötä ja suorittaa korkeampaa sivistystyötä.

Vain kommunististen nuorisojärjestöjen tällainen rakentaminen takaa meille vakituisen yhteyden joukkojen kanssa, järjestelmällisen vaikutuksen niihin, mahdollisuuden liiton suurempaan laajentamiseen ja järjestön sisäisen joukkotyön yhtenäisyyden. Kaikkien kommunististen nuorisojärjestöjen tulee siis *aivan heti ryhtyä työpaikkasolujen kaikinpuoliseen luomiseen*, jolloin niiden tulee kiinnittää huomiota kysymyksesssäolevan paikan kaikkiin tärkeimpiin työpaikkoihin.

Siirtymisen nopeus vanhasta asuinpaikan mukaan rakennetusta paikallisesta osastosta osastoon, joka on järjestetty työpaikkasolujen perustalle, riippuu konkreettisista paikallisista olosuhteista. Kerätäkseen käytännöllisiä kokemuksia ja tehdäkseen mahdolliseksi nopean kehityksen yllämainittuun suuntaan, tulee paikallisosastojen uudestijärjestely aloittaa liiton voimakkaimmissa ja sille parhaiten sopivimmissa osissa.

PÄÄTÖSLAUSELMA

työpaikkasolujen rakentamisesta.

1. Solun järjestäminen ja toiminta.

Kaikilla niillä paikkakunnilla, joilla on suur- ja keski-kokoisia tuotantolaitoksia, ryhtyvät kommunististen nuo-

risojärjestöjen osastot heti soluja perustamaan. Tätä työtä aloittaessaan tulee osastojen huolellisesti selostaa jäsenilleen solujen merkitystä ja tehtäviä ja määrätä, mitkä jäsenet kysymyksessä olevalla tuotantoalalla työskentelevät ja hankkia itselleen perinpohjaiset tiedot asemasta työpaikalla ja siellä työskentelevien jäsenten laadusta. Solu perustetaan, kun vähintään viisi (5) osaston jäsentä on työpaikalla olemassa ja ensi kädessä niille työpaikoille, jotka ovat tärkeämpiä tai joissa on helpompaa solun perustaminen. (Esim. sellaisilla työpaikoilla, joissa on työläissiirtoloita tai joiden työväestöön on kommunistinen vaikutus syvälle juurtunut ja joiden työpaikkaneuvostoissa on kommunisteja j.n.e.) Niillä työpaikoilla, joilla vain muutamia tovereita työskentelee, on niiden samoin suunnitelmanmukaisesti jatkettava työtänsä ja kohdistettava kaikki voimansa jäsenien hankkimiseksi työpaikalla toimivista tovereista osastolle niin paljon, että solu voidaan perustaa.

Solun ensimmäisessä kokouksessa tulee valita sihteeri tai, jos solu on jäsenluvultaan suuri, toimikunta, joka käsittää 3—5 toveria. Heti perustamisensa jälkeen tulee solun asettautua yhteyteen puoluesolun tai osaston kanssa tahi, jos ei mitään yhdistystä työpaikalla ole, puolueen yksityisten jäsenten kanssa kuin myöskin työpaikkaneuvostossa olevien kommunistien tai meille myötätuntoisten aineiden sekä ammattiyhdistysten luottamusmiesten kanssa.

Solun tulee myöskin heti perustamisensa jälkeen laatia työsuunnitelma lähimpää aikaa varten. Työnsä joukkojen keskuudessa aloittaa solu sillä, mikä sinä hetkenä kysymyksessä olevalla työpaikalla nuorison mieltä eniten kiinnittää.

Tyypillisen solun vakituiseen työhön kuuluu:

1. Työläisnuorison taloudellinen taistelu, joka on solun päätehtävänä. Solun tulee olla täysin tietoinen kaikista kysymyksistä, kuten

tariffipäätöksistä, työpalkan maksusta, työajasta, lakoista, lomista, nuorison kohtelusta, työpaikan terveydellisistä laitoksista kuin myöskin työläisten asunnoista, jos sellaisia on olemassa, sairaskassoista ja kaikista koulua koskevista asioista voidakseen tarkoitustaan vastaavalla tavalla esiintyä työläisnuorison, työpaikkaneuvoston ja ammattiyhdistysten luottamusmiesten edessä sekä kommunistisen nuorison osastojen (fraktioiden) kautta ammattiyhdistyksissä. Kaikki tämä työ tulee suorittaa kommunistisen nuorison taloudellisen taistelun suuntaviivojen mukaan. Sitä paitsi suorittaa työpaikkasolu kaikki liiton taloudelliset taistelut työpaikalla.

2. Poliittinen agitationi, yksilöllinen kuin myöskin kokouksissa harjoitettava ja kirjallisuuden levittäminen.

3. Uusien jäsenten hankkiminen ja vastaanottaminen, jolloinka jäseneksioton vahvistaa paikallisosasto, joka hoitaa myös jäsenluetteloa.

4. Sivistystyö yksinkertaisimmissa muodoissaan, esim. lyhyitä poliittisia selostuksia, neuvotteluja työläisiä koskevista kysymyksistä, työväen- ja nuorisoliike, kirjojen jakaminen osaston kirjastosta luettavaksi, erikoiset vallankumoukselliset iltamat, erikoiset kävelyretket, vallankumouksellisten laulujen laulaminen, osasto- tai solulehden julkaiseminen. Solun harjoittama valistustoiminta ei saa syrjäyttää eikä jättää takapajulle kommunististen nuorisjärjestöiden tärkeimpiä tehtäviä, taloudellista ja poliittista taistelua, vaan tulee sen sisällön vastata kommunistisen kasvatuksen takoituseriä ja olla erikoisella huolella

sovitettu kysymyksessä olevalla tuotantopaikalla työskentelevän nuorison sielunelämään.

5. Tuotantopaikalla työskentelevän nuorison ja solun elämän säännöllinen selostaminen puolue- ja nuorisolehdissä.

6. Nuorison työpaikkakokousten koollekutsuminen.

7. Jäsenmaksujen kanto määrätyltä osaltaan paikallisosastolle, joka hoitaa raha-asioita.

Solun on pidettävä kokouksiaan vähintään kerran viikossa. Kokousten ajaksi voidaan tilanteesta riippuen määrätä joko päivällistunti tai voidaan ne pitää heti työn loputtua tai iltatunteina. Kokoushuoneina tulee kysymykseen ne huoneistot, jotka ovat työpaikan lähellä (työpaikkaneuvoston kokoushuone, ruokailuhuone, kouluhuoneisto j.n.e.), jonkun työpaikan lähellä asuvan nuorisoverin, puolueen tai ammattiyhdistyksen jäsenen asunto, lähimpänä olevan nuoriso-, puolue- tai ammattiyhdistyksen osaston huoneisto tahi lähelläoleva ravintola, kesällä voidaan kokoukset pitää ulkosalla. Erikoista huolta on pantava kokousten ohjelmaan, jotka tulee laatia mahdollisimman monipuolisiksi, karttaen väsyttäviä esityksiä, ja valmistettava ennakolta hyvin.

Erikoisen tärkeää on se, että jokainen solun jäsen tulee vedettyä aivan heti yhteen tai toiseen käytännölliseen työhön, myöskin aivan yksinkertaisimpiin.

Kun solun jäsen tulee työttömäksi, siirtyy hän asuinpaikkansa paikallisosastoon. Kommunistinen nuorisoliitto järjestää osastoja työttömiä tovereita varten työpörsseihin ja kontrollipaikoille.

2. Solutyön johto ja tukeminen.

Ilman huolellista, päivittäistä, jokaisen työpaikan tarkkaan tuntemukseen perustuvaa johtoa paikallisosaston taholta on järjestelmällinen ja tulorikas solutoiminta

mahdotonta. Paikallisosastojen johtokuntien tulee muutamana kerran viikossa tutkia solujen toimintaa, antaa niille ohjeita, käymällä solujen sihteerien tai toimikuntien luona tahi käskemällä ne osaston johtokunnan luo tekemään selvää solun toiminnasta. Osaston johto voi määrätä jonkun jäsenensä hoitamaan erikoisesti yhden tai useamman osaston alueella olevan solun toimintaa. Mahdollisuuksien mukaan tulee jokaisen paikallisosaston johtokunnan jäsenen käydä kaikissa solujen kokouksissa. Pää- ja piiritoimikuntien kotikaupungeissa on välttämättä määrätä liittotoimikunnan ja piiritoimikuntien jäsenten tehtäväksi määrättyinä päivinä hoitaa tärkeimpien työpaikkasolujen työtä. Aika ajoin tulee järjestää solujen edustajien kokouksia paikallisten ja ammatillisten periaatteiden mukaan. Liittojen johtavien elimien ja kaikkien niiden osastojen tulee keskeymättä olla tietoisia solujen toiminnasta ja käyttää sitä hyväkseen, laatien suunnitelmia niiden toiminnalle, julkaista sille välttämättä ainehistoa ja valaista sitä puoluelehdissä j.n.e. Paikallisosastojen valistustyön tekijöiden ja -välineiden tulee asettautua solujen valistustyön käytettäväksi. Liittojen johtavien elimien tulee hankkia tukea ja apua soluille puolueen ja punaisten ammattiyhdistysten johtavien elinten kautta puolue- ja ammattiosastojen sekä niiden yksityisten jäsenten taholta työpaikoilla.

3. Paikallisosastojen uudestijärjestely.

Siirtyminen nykyisistä paikallisista osastoista osastoihin, jotka ovat rakennetut työpaikkasolujen perustalle (kaupungeissa), mikä on kansainvälisen kommunistisen nuorisoliikkeen käytännöllinen tehtävä lähintä aikaa varten, vaatii vissin aikansa ja monien vaikeuksien voittamista. On aloitettava sieltä, missä se on kaikkein helpointa (esim. siellä, missä kaupungissa on vain yksi paikallisosasto), jolloin yleensä on jätettävä aluksi ne paikat huomioon ottamatta, joissa järjestely kohtaa suuria vai-

keuksia (esim. hyvin suuret kaupungit). Kaikkialla on siirtyminen ja paikallisten osastojen uudestijärjestely mahdollista vain sen jälkeen, kun solut ovat jo järjestetty ja jossain määrin järjestelmällisesti työskentelevät. Niin kauan kuin vanha osasto ei ole uudelleen järjestetty, jää se entisellään olemaan. Kuitenkin tulee näiden vanhojen osastojen suorittaa joukko siirtymistoimenpiteitä, jotka valmistavat niiden täydellistä uudestijärjestelyä. Tällaisiin siirtymistoimenpiteisiin kuuluvat esim.:

1. Solujen järjestäminen nykyisten paikallisosastojen johdon alle.
2. Solujen edustajien ja paikallisosaston johdon yhteiset kokoukset.
3. Solujen ja paikallisosastojen jäsenten yhteiset kokoukset.
4. Teollisuusalueille perustettavien uusien osastojen järjestäminen uusilla perusteilla.
5. Paikallisosastojen johtokuntien tulee valita muutamia tovereita, jotka tämän paikkakunnan työpaikoilla työskentelevät, vaikkakaan eivät siellä asu.
6. Satunnaisesti on sellainen väliaikainen tila mahdollinen, että osaston johto valitaan jo uusilla perusteilla, että osaston jäsenet veloitetaan ottamaan osaa niiden paikallisosastojen sivistystyöhön, joiden alueella he asuvat.

Kaikki nämä esimerkit ovat ainehistoa käytännöllisiä toimenpiteitä varten, jotka eri liittojen ja niiden eri osien tulee suorittaa, huomioon ottamalla konkreettisen tilanteen ja käyttämällä hyväkseen jo saavutettuja kokemuksia.

Paikallisosastojen uudestijärjestelyn jälkeen on erikoisissa tapauksissa mahdollista, mutta ei yleisesti sallittavaa, että yksityiset jäsenet kuuluvat samalla kertaa niihin paikallisosastoihin, joiden alueella asuvat.

TEESIT

työläisnuorison nykyisestä taloudellisesta asemasta ja taistelusta.

1. Työläisnuorison tila on tänään, neljä vuotta sodan jälkeen, siihen määrään huonontunut, että joukkokurjistumisen ja vaikean ruumiillisen ja henkisen rappeutumisen vaara on siihen nähden tullut yhä uhkaavammaksi. Taistelu työläisnuorison taloudellisten vaatimusten puolesta on näissä olosuhteissa muodostunut *taisteluksi työläisnuorison petkkien elintarpeiden, itsesäilyttämisen ja terveyden puolesta.*

Jo imperialistinen *maailmansota* osui työläisnuorisoon erittäin ankarana. Uuvuttavan riiston näännyttämänä sotatarveteollisuudessa, suojeluslakinsa lakkautettuina, nälkäisenä ja tuberkuloosin saastuttamana, terveytensä perin pohjin järkytettynä, pääsi työläisnuoriso sodasta. Siihen yhdistyi tuo työläisnuorison uusi sukupolvi, joka sodan aikana oli vielä lapsi ja kasvoi kurjuuden täyteisessä työläisperheessä, kärsien kaiken välttämättömän puutetta, ja jonka ruumiillinen vastustuskyky oli jo aikoja sitten heikontunut. Tällaisissa olosuhteissa sai työläisnuoriso kokea *kapitalistisen talouden romahduksen* seuraukset ja kapitalistien yritykset rakentaa herravaltaansa uudelleen, ryöstämällä työväenluokan putipuh-
taaksi.

2. Kapitalismin epätoivoiset yritykset taloutensa jällelrakentamiseksi työväenluokan elämän hinnalla tulevat näkyviin *kapitalismin hyökkäyksen* muodossa, joka jo kahden vuoden aikana on kaikkialla maailmassa riehunut ja joka ei tahdo ainoastaan ryöstää työväenluokalta niitä vähäisiä etuisuuksia, jotka se sodan jälkeisenä aikana on taistelemalla itselleen voittanut, vaan tahtoo painaa sen siihen asemaan, missä se aikaisemmin on ollut. Joukkocrottamiset ja joukkotyöttömyys, syvästi leikkaavat palkanalennukset, työajan pidennykset ja hyökkäyk-

set ammatillisia oikeuksia ja järjestöjä vastaan ovat tämän pääoman hyökkäyksen ilmauksia, joka pyrkii käyttämällä terävimpiä poliittisia ja sotilaallisia voimakeinojaan fascistilaisuuteen ja valkoiseen terroriin asti, kytkeemään työväenluokan taloudelliset taistelujärjestöt. Tämän ohessa aiheuttaa Keski- ja Itä-Euroopan alhaisen valuutan maissa nopea rahanarvon aleneminen ja siihen yhdistynyt hintojen nousu ja kasvava verokuorma palkkojen alennuksia ja antaa siten kapitalistiselle kuriistuttamishyökkäykselle siellä peitetymmän, mutta vielä terävemmän luonteen. Kapitaalinen hyökkäys on jo eräissä maissa valloittanut työväenluokan tärkeimmät asemat, silti taukoamatta, ja toisissa maissa (varsinkin Keski-Euroopassa) vasta viime aikoina alkanut asettaa suurimmat voimansa liikkeelle.

Ei mikään työväenluokan osa kärsi tänä aikana niin paljon kuin nuoriso. Ei vain siksi, että nuorisoon heikon vaikutusvoiman tähden osuu työväenluokkaan kohdistettu isku voimakkaampana, vaan siksi, että palkkojen alentamiset ja työajan pidennys kohtaavat nuorisoa terävimpinä ja aikaisemmin kuin täysikasvuista työväestöä. Joukkotyöttömyys kohtaa nuoria työläisiä erikoisen kovana ja saattaa heidät mitä vaikeimmalle vaaralle alttiiksi sentähden, että he ovat useimmissa tapauksissa suljettu pois työttömyysavustuksesta tai saavat sitten vain tavattoman mitättömän avustuksen. Myöskin riisto ja taantuminen oppilasjärjestelmän muodossa kasvaa tänään kaikkialla.

Työläisnuorison asema kiristyy erikoisesti sen suuren eroavaisuuden kautta, mikä tänään vallitsee nuorisotyön ja täysikasvuisten työn välillä ja jota viimeksimainittua vastaan sitä kapitalistit hyväkseen käyttävät. Usein ja erikoisesti käsiteollisuudessa asetetaan nuoria täysikasvuisten kustannuksella työhön ja joutuvat he siten lisäämään työttömyyttä, heidän palkkansa painavat vanhempien työläisten palkkoja alas ja heitä käyttäekin pääoma

erikoisesti alentamaan täysikasvuisten työläisten palkkoja. Heidän työaikaansa pidennetään, jotta voitaisiin täysikasvuisten työläisten työaika lyhentää työttömyydellä. Joukottain käytetään nuoria työläisiä täysikasvuisia vastaan lakonrikkureina.

3. Työläisnuoriso ei voi tätä kurjaa olotilaa toimettona ja neuvottomana sietää, jos se tahtoo suojella itseään perinpohjaista kurjistuttamista vastaan. *Sen tulee ryhtyä ankaraan taisteluun pääoman hyökkäystä, kurjistuttamista vastaan!*

Ja jo kasvaakin kaikkialla yhä paisuvan hädän pakoitamana ja K.N.I:n propagandan seurauksena työtätekevien nuorisojoukkojen liikehtiminen, siellä ja täällä leimahtelevat jo työtätekevän nuorison ja oppilaiden itsenäiset mielenosoitukset ja lakot. K.N.I. tervehtii innolla näitä työläisnuorisojoukkojen kasvavan ja lisääntyvän vastustushalun ilmauksia. *Se on syvin ilmaus siitä, että taistelu taloudellisten vaatimusten puolesta kasvavaa hätää vastaan kuuluu kommunististen nuorisjärjestöjen tärkeimpiin tehtäviin nykyisenä aikakautena.* Tähän taisteluun täytyy kommunististen nuorisjärjestöjen pyrkiä kokoamaan työläisnuorison laajimmat joukot, sillä vain siten voi puolustuksemme olla vaikuttava.

4. Tähänastisesta taloudellis-ammattillisesta taistelusta täytyy kommunististen nuorisjärjestöjen ottaa se tulevaisuuteen nähden tärkeä oppi, etteivät yleinen propaganda lehdissä ja kokoukset missään tapauksessa ole riittäviä johtamaan joukkojen luo ja asettamaan niitä liikkeelle. Ennenkaikkea täytyy kommunististen nuorisjärjestöjen tulevaisuudessa kohdistaa propagandansa itse joukkojen sydämeen, s.o. julkisia kokouksia tulee käyttää vain rajoitetusti ja pääpaino asettaa työpaikkakokouksiin ja ammattiyhdistyksiin. Kommunistisen nuorison työpaikka- ja koulusolujen sekä osastojen muodostaminen on edelleenkin välttämättömänä edellytyksenä sen vaikuttavalle, käytännölliselle työlle taloudellisella alalla.

Se mikä hankkii kommunistisille nuorisjärjestöille työläisnuorisojoukkojen luottamuksen ja tekee niistä sen johtajan, on päivittäinen ja kestävä konkreettinen osanotto työläisnuorison elämän kaikkiin kysymyksiin. Tämän täytyy tulla näkyviin siten, että meidän järjestömme ja niiden jäsenet heti määräävät kantansa ja tekevät määrättyjä ehdotuksia kaikkiin työväen taloudellisiin kysymyksiin ja kaikkiin palkkaliikkeisiin nähden työpaikoilla, kaupungeissa ja maaseudulla, mitkä koskevat myöskin nuorisoa, kakkiin ammattiyhdistyksissä esiintyviin kysymyksiin nähden, törkeisiin riistotapauksiin, kaikkiin tärkeisiin tapahtumiin nähden ammatillisissa kouluissa j.n.e. *Mutta ne eivät saa tyytyä ainoastaan kannanottoon sanomalehdissä, vaan tulee niiden harjoittaa tarmokasta toimintaa ammattiyhdistyksissä, jotta nämä esiintyisivät heidän puolestaan ja tulee niiden sitäpaitsi heittää vaatimuksensa tunnuslauseina kysymyksessäolevan nuorisojoukon keskuuteen.* Nuorten työläisten ja oppilaiden itsenäisten lakkoilukkeiden sattuessa tulee kommunististen nuorisjärjestöjen näitä tukea (muodostamalla ja edustamalla heidän vaatimuksiaan, ylläpitämällä yhteyttä vanhemman työväestön kanssa, taistelurintaman luomisella j.n.e.) ja ottaa niiden johto itselleen. Niiden ensimmäinen tehtävä on tässä tapauksessa hankkia lakolle vanhemman työväestön apu ja osanotto ja velvoittaa ammattiyhdistykset ottamaan lakossa olevien nuorten vaatimukset omikseen ja niitä puolustamaan. Tällaisen alituisen, työtätekevän nuorison elämään kiinteästi sidotun työn pohjalta ammattiyhdistyksissä ja työpaikoilla kasvavat voimakkaat liikkeet, joihin kommunististen nuorisjärjestöjen tulee työläisnuorisojoukot johtaa. Koska taistelu kapitaalia vastaan on vain yhteiselle työväenluokalle mahdollinen, tulee kommunististen nuorisjärjestöjen mitä suurimmalla huolellisuudella työskennellä ammattiyhdistyksissä saadakseen ne taisteluun työläisnuorison vaatimusten puolesta. Jokainen kommunistisen nuorisoliiton

jäsen on velvollinen liittymään ammattinsa ammattiosastoon. Kommunististen nuorisoliittojen jäsenet ammattiyhdistyksissä täytyy tulevana aikana tulla paremmin kuin tähän asti johdettua ja koottua yhteen. Sentähden on lähimpänä aikana *pakoittavana välttämättömyytenä* käytännöllinen siirtyminen kommunististen nuorisoliittojen ammatillisesti järjestyneiden jäsenten konferenssien järjestämiseen ja heidän yhtymisensä osastoiksi, joka jo on määrätty tähänastisissakin päätöksissä.

5. Pääoman hyökkäys ei ole mikään puhtaasti taloudellista laatua oleva, vaan *kaikkien* porvariston voimakeinojen yhdistetty ja kärjistetty käyttäminen työväenluokan kukistamiseksi, päämääränä siirtää työväen kannettavaksi kapitalismin poliittisen ja taloudellisen herravalan jälleenrakentamisen kustannukset. Sentähden voidaan se myös torjua vain asettamalla sitä vastaan työväenluokan *kaikki poliittiset ja taloudelliset* taistelukeinot. Työtätekevän nuorison täytyy olla siitä tietoisena, että tämän taistelun täytyy välttämättä johtaa taisteluun taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta vallasta, jos mieli ettei pääoman suunnitelma työväenluokan rosvoamiseksi tule onnistumaan. Vain päättävä luokkataistelu voi pelastaa työväenluokan nykyisestä asemastaan.

Ehtona työläisnuorison tulokselliselle taistelulle pääomaan vastaan on *yhteinen rintama nuorten ja täysikasvuisten työläisten välillä*. Nuorison eristetty taistelu on mahdoton. Työläisnuorison täytyy *tänään äänkkäämmin kuin ennen* vaatia yhteistä järjestäytymistä taistelurintamaan ja yhteistä omien vaatimustensa edustusta vanhemman työväestön kanssa, mihin jo vuoden aikana on pyritty. Ei ainoastaan välttämättömyys suojella tulevaa sukupolvea vaadi työväenluokalta sen kaikinpuolista puolustusta, vaan myöskin täysikasvuisten työläisten oma välitön etu, mikä ei voi enää pitemmältä sallia asemansa huonontamista kilpailun kautta omien poikiensa kanssa.

6. Reformistiset ammattiyhdistykset, jotka ovat liittyneet *Amsterdamin Ammattiyhdistysinternationaleen*, ovat tähän asti olleet toimeettomina uhkaavasti huononevaan työläisnuorison tilaan nähden. Mutta vielä pahempi, ovat ne antaneet yhä edelleen olla voimassa ja vieläpä lujittaneetkin niitä järjestöllisiä esteitä, jotka vaikoittavat ja tekevät kokonaankin mahdottomaksi nuorten työläisten ja oppilaiden pääsyn ammattiyhdistyksiin, ja vetävät siten niskoilleen suuren osan edesvastuuta työläisnuorison yhä kasvavasta riistosta ja sen käyttämisestä lakonrikkureina. Useissa tapauksissa ovat ne, karttaakseen vaikeita taisteluita, uhranneet nuorten työläisten edut.

Oikeistososialistinen *Työläisnuorisointernationale* on työläisnuorison vaikeaan asemaan nähden ottanut samanlaisen kannan kuin reformistiset ammattiyhdistyksetkin.

Keskustalainen *Sosialistinen Nuorisoiärjestöjen Kansainvälinen Työliitto* on antanut Työläisnuorisointernationalelle kansainvälistä ja kansallista apua taistelussaan kaikkia todellisia taisteluita vastaan taloudellisten taisteluvaatimusten puolesta ja on pelokkaana perääntynyt jokaisesta askeleesta, mikä olisi johtanut taisteluun yksinkertaisimpienkin vaatimusten puolesta.

7. Molemmat sosialidemokraattiset nuorisointernationalet ovat *Salzburgissa* pitämässään kongressissa Amsterdamin Ammattiyhdistysinternationalen määräyksestä hyljänneet K.N.I:n ehdotuksen nuorten työläisten maailmankongressin koollekutsumisesta kansainvälisen taistelun aikaansaamiseksi ja sitävastoin laatineet *taloudellisten vaatimusten ohjelman*, jonka työläisnuorison täytyy mitä näättävimmän hyljätä. Tämän nykvetken "ohjelman" täydellisesti arvoton ja petollinen lounne käy kyllin riittävästi ilmi siitä, ettei se yhdelläkään sanalla koskettele työläisnuorison palkkaussuhteita eikä työttömyyttä. Siinä ei vaadita pisimmäksi, vaan lyhimmäksi työajaksi 6 tuntia. Neljän viikon loma puuttuu ja lomavaatimus on muutenkin täydellisesti epämääräinen ja

taisteluvaatimuksina oppilastyön riistoa vastaan on siinä vain aivan yleisiä puheenparsia "reformista" ja "uudestijärjestelystä". Tällä Salzburgin ohjelmallaan ovat sosialidemokraattisten nuorisojärjestöjen kansainväliset johtajat ja Amsterdamin Ammattiyhdistysinternationale vielä kerran osoittaneet, etteivät he ole valmiita taisteluun työläisnuorison kurjistuttamista vastaan, niin, ja etteivät he kertaakaan pane todellista huomiota sen kurjaan tilaan.

8. *Punainen Ammattiyhdistysinternationale* on perustamisestaan asti tehnyt työtä nuorison pääsyn puolesta ammattiyhdistykseen ja sen vaatimusten esittämiseksi ammatillisissa taisteluissa. Sen järjestöt ja sitä seuraavat vähemmistöt ovat kaikkialla esiintyneet lujan suojamuurin tavoin, joka on asettanut pääoman hyökkäykselle mahtavan vastuksen, ja ne ovat myöskin asettuneet työläisnuorison vaatimusten puolelle. K.N.I:n III kongressi *tervehtii* yhteisen työläisnuorison nimessä Punaista Ammattiyhdistysinternationalea, joka on päättänyt ryhtyä taisteluun työläisnuorison kurjistuttamista vastaan ja joka on ottanut vastaan sen taisteluvaatimukset. Se on varma siitä, että se ja siihen liittyneet järjestöt lähimmässä tulevaisuudessa tulevat panemaan tälle taistelulle vielä suurempaa huomiota kuin tähän asti.

III kongressi tervehtii myöskin *Kommunistisen Internationalen* kannanottoa työläisnuorison asemaan nähden, joka on tehnyt taistelusta työläisnuorison kurjistuttamista vastaan jokapäiväisen taistelunsa esineen ja siten uudelleen osoittautunut yhteisen työväenluokan kansainväliseksi johtajaksi, samalla aikaa kun molemmat sosialidemokraattiset internationalet ovat osoittaneet täydellistä yhtäkaikkisuutta työläisnuorison asemaan nähden.

9. III kongressi päättää työtätekevän nuorison nykyisen aseman perinpohjaisen tarkastelun jälkeen, että *taistelu seuraavien vaatimusten puolesta muodostaa koko työläisnuorison välittömän tehtävän tänä hetkenä:*

*A. Yleiset vaatimukset kaikille nuorille
18 ikävuoteen asti.*

1. Lapsityön täydellinen kielto ja mitä päättävin taistelu sitä vastaan.

2. Alin palkka, jonka alimpana määränä on elinkustannusminimi. Nuorille ja täysikasvuille työläisille sukupuoleen katsomatta sama palkka samasta työstä. Oppilaspalkkojen jatkuva asteettaisuus oppiajan kuluessa.

3. Taistelu 8-tuntisen työpäivän pitentämistä vastaan. Ammattikouluajan mukaanlukeminen työaikaan. 6-tuntisen työpäivän toteuttamisen puolesta.

4. Samanlainen työttömyysavustus nuorille ja täysikasvuille työläisille. Elinkustannusminimi työttömyysavustuksen alimpana määränä.

5. Nuorten työttömien pakollinen sijoittaminen ammatti- ja oppipajoihin takaamalla niille nuorille, joiden täytyy keskeyttää oppinsa, ammattisivistyksen jatkamisen mahdollisuus.

6. 44-tuntinen sunnuntailepo.

7. Palkattu 4 viikon loma vuodessa. Nuorten työläisten maksuton ylläpito siirtoloissa, hoitoloissa j. n.e.

8. Yö- ja sunnuntaityön kielto kaikille nuorille työläisille siksi, kunnes ovat täyttäneet 20 vuotta.

9. Nuorten työskentelyn kielto 20 ikävuoteen asti sellaisissa ammateissa ja teollisuudessa, jotka ovat nuorisolle epäterveellisiä.

10. Pakollinen maksuton ammattiopetus 18 ikävuoteen asti (ammatillisten jatkokoulu- ja oppilasastosten perustaminen j.n.e.).

11. Kouluajan asettaminen päiväsaikaan,

sen mukaanlukeminen työaikaan ja sellaisena maksaminen. Ilta-, sunnuntai- ja lauantai-iltapäiväopetuksen täydellinen poistaminen. Maksuttomat opetus- ja oppivälineet. Oppilasneuvosto, jolla on määräoikeus oppisuunnitelmaan ja osanotto-oikeus koulun hallintaan.

B. Oppilassuojelu.

12. Oppilaskurituksen kieltö ankarien määräysten kautta.

13. Yksityisten oppisopimusten lakkauttaminen ja oppilaiden mukaan ottaminen kollektiivisopimuksiin.

14. Oppilastyön kontrolli ammattiyhdistys- ja työpaikkaneuvostojen kautta.

15. Kaksivuotinen oppiaika.

III kongressi kohottaa äänensä koko työläisnuorison puoleen kehoittamalla sitä taisteluun näiden vaatimusten toteuttamisen puolesta, jos se ei tahdo alistua yhä synkemmäksi käyvän kohtalon alle. Se päättää lujittaa yhdessä Kommunistisen Internationalen ja Punaisen Ammattiyhdistysinternationalen kanssa mitä suurimmalla energialla näiden vaatimusten puolesta kaikissa maissa ja kansainvälisesti tähän asti käytyä taistelua.

PÄÄTÖS

K.N.I:n ohjelman taloudellisista vaatimuksista.

1. Siitä alkaen kun II maailmankongressi kehoitti taisteluun työtätekevän nuorison taloudellisten vaatimusten puolesta, on proletaarinuorison taloudellinen liike huomattavasti kasvanut. Kurjuuden kasvava paino lisäsi nuorten työläis- ja oppilasjoukkojen tyytymättömyyttä

ja saattoi heidät vielä suuremmassa määrin kuin tähän asti ryhtymään taloudelliseen taisteluun. Ja kommunististen nuorisjärjestöjen johdolla suorittivat he sarjan taisteluita ja liikehtimisiä, joissa kommunistiset nuorisjärjestöt, luopuen puhtaan propagandan pohjalta, alttiudella taistelivat täydellisesti määrättyjen taloudellisten vaatimusten puolesta. Huolimatta määrättyjen erikois-tilanteiden moniluontoisuudesta eri maissa, on kuitenkin työläisnuorison aseman perustotuudet kapitalistisessa yhteiskunnassa kaikkialla samanlaiset, ja monien taisteluiden keskellä tulee näkyviin *selvän, yhteisen päämäärän ja kommunistisen nuorison taloudellisen taistelun mahdollisimman kiinteän yhtenäisyyden tarve*. Tämä sitäkin enemmän, kun tämän taistelun tulee tämänpäiväisellä historiallisella kehitysasteella saada yhä enemmän kansainvälinen luonne.

2. Työläisnuorison aseman periaatteellinen edellytys kapitalistisessa yhteiskunnassa — heidän häikäilemätön vetämisensä yhteiskunnalliseen tuotantoon täysin valmiina työ- ja riistoesineinä palkkatyön muodossa ja heidän väärä kohtelunsa kasvatuksen perusnäkökannalta katsottuna — on sama kaikissa maissa ja vaatii yhteistä voimainponnistelua periaatteellisten vaatimustemme puolesta. Tähän yhdistynyt oppilaiden sorrettu asema ja ammattiopetuksen kieltäminen työtätekevän nuorison valtavalta enemmistöltä ja heidän tuomitsemisensa elinkautisesti ammattitaidottomiksi apputyömiehiksi, jonka aiheuttaa kapitaalinen pyrkimys vähentää kallispalkkaisten ammattitaitoisten työläisten lukua ja yhä enemmän pakoittaa työläisiä halpaan, ammattitaidottomaan työhön, valitsee kauttaaltaan kapitalistisessa järjestelmässä. Eräissä maissa peitetään tämä ilmiö pakollisella jatko-opetuksella, missä koulujen pilaantunut henki useimmiten merkitsee riiston koventamista (pidennetyn työajan ja erikoisten maksujen kautta), ja vaatii näin ollen energistä taistelua eräiden vaatimusten puolesta tämän tilanteen suunnitel-

manmukaiseksi kumoamiseksi. Samoin vaatii myös kaikkialla havaittavissa oleva tosiasia, että nuoret samasta työstä, mitä täysikasvuiset työläiset tekevät, saavat huomattavasti vähemmän palkkaa ja vieläpä sellaisen palkan, joka tuskin riittää heidän elämänsä ylläpitoon, puhumattakaan ruumiillisten ja henkisten taipumustensa kehittämisestä, mikä ja sen lisäksi tuleva oppilaiden häpeällinen palkkaus, nuorten erilainen kohtelu ja kasvava työttömyys vaativat kommunistisia nuorisojärjestöjä asettamaan perusvaatimukset nuorisotyön palkkasysteemiksi. Työaika-suhteet, jotka ovat ylenmääräisiä nuorison ruumiilliselle ja henkiselle kehitykselle, yötyö, riittävän loman ja levon puute, pakoittavat kaikkien maiden työläisnuorisoa asettamaan tässä suhteessa määrätty vaatimukset. Sama on myöskin nuorison nykyhetken terveydellisen tilanteen laita. Eräitä paikallisolosuhteita ja yksityistapauksia lukuunottamatta, on nuorison kärsimystäyteinen tilanne kapitalistisessa maailmassa kaikkialla samallinen ja tekee välttämättömäksi, yksityisten maiden erikoisuudet syrjäyttäen, *kansainvälisen ohjelman laatimisen vaatimuksistamme.*

3. Työläisnuorisolla oli tähän asti taloudellisten vaatimusten kansainvälinen ohjelma "vaatimuksissa nuorison taloudelliseksi suojelemiseksi", mikä laadittiin Nuorisointernationalen I kongressissa *Stuttgardissa* 1907. Joskin sen perusvaatimukset vielä tänään ovat työläisnuorison luovuttamattomana omaisuutena, niin ei sitä kuitenkaan enää voida pitää sen taloudellisen taistelun perustana, vaan kaipa se laajentamista ja uusimista. Sillä siinä ei ole määrättyä nuorisotyön palkkausta otettu huomioon, eivätkä ammattiopetusta ja kasvatusta koskevat vaatimukset uletu tämänpäiväisen oppilasjärjestelmän yli niiden perin pohjaiselle muuttamiselle välttämättömiin vaatimuksiin. Myöskin tarvitsevat nuorison ikämäärät nuorison työajan rajoittamisesta laajentamista ja *Stuttgardin päätöksessä* ei mainita myöskään mitään lomasta. Ennen

kaikkea osoittautuu Stuttgardin minimiohjelma määrättyjen perusvaatimustensa kautta reformiohjelmaksi, joka tulisi toteuttaa reformistisilla menettelytavoilla kapitalistisen yhteiskunnan puitteissa. Siitä puuttuvat myöskin ne periaatteelliset vaatimukset, jotka menevät yli kapitalistisen yhteiskunnan puitteiden ja auttavat sen särkemistä ja jotka vain sen täydellisen kumoamisen kautta tullaan toteuttamaan. Sen tarkoituksena on "kaiken riiston törkeimmän kasvun estäminen, kasvun, joka estää uhrinsa itse käymästä taistelua nykyistä talousjärjestelmää vastaan". Kommunistisen Nuorisointernationalen taisteluohjelma ei voi kuitenkaan ottaa huomioon kapitalistisen talouden kannattavuutta ja siksi sen tulee olla, ei ainoastaan nuorison riiston törkeämmän kasvun estämisen, vaan ylipäänsä niiden hävittämisen välineenä ja myöskin ilmoittaa työläisnuorison taloudellisen taistelun periaatteellisen päämäärän, joka löytää kokonaisilmauksensa nuorisotyön nykyisten ehtojen täydellisessä kumoamisessa ja niiden sosialistisessa uudestaanjärjestelyssä.

Sentakia on K.N.I., luokkatietoisen työläisnuorison johtaja, laatinut uuden ohjelman työläisnuorison taloudellisen taistelun vaatimuksista, jonka se täten asettaa sorrettujen ja riistettyjen nuorten proletaarien laajojen joukkojen ja koko yhteisen työväenluokan eteen.

Taloudellisen taistelumme ohjelman perusta ja päämäärä on

nuorisotyön sosialistinen järjestely.

Tämä merkitsee

Palkkatyön poistamista kaikilta nuorilta 18 ikävuoteen asti ja heidän sosialistista, yhteiskunnallista huoltamistansa ja kasvatustansa.

Osittaisvaatimuksemme kaikille nuorille työläisille ja työläisnaisille 18 ikävuoteen asti, huomioonottaen lapsityön täydellisen kiellon ja päättävimmän taistelun lapsityötä vastaan, ovat:

Alin palkka, jonka tulee vastata elintarve-minimiä, oppilaspalkan asteettaisuus heidän työnsä laatuun nähden. Nuorille ja täysikasvuisille työläisille sukupuoleen katsomatta sama palkka samasta työstä. Oppilaspalkkojen etenevä asteettaisuus oppiajan kuluessa.

Kaikkien nuorisopalkkojen tariffillinen määrääminen ammattiyhdistysten kautta!

Kuusituntinen työpäivä, mukaanlukemalla opetusaika työaikaan ja palkka opetusajalta!

44-tuntinen sunnuntailepo!

Täydellinen yötyön kieltö kaikilta nuorilta työläisiltä 20 ikävuoteen asti.

Urakkatyön ja kiihoitusjärjestelmän kieltö!

Palkallinen 4 viikon loma vuodessa ja nuorten sijoittaminen lomasiirtoloihin ja parantoloihin!

Nuorten työn kieltö 20 ikävuoteen asti teollisuuksissa ja ammateissa, jotka ovat nuorison terveydelle vahingollisia (lasin puhallus, maanalainen kaivostyö, eräät kemiallisen teollisuuden haarat j.n.e.)!

Samallinen työttömyysavustus nuorille ja täysikasvuisille työläisille. Elinkustannusnimi työttömyysavustuksen alimmaksi määräksi.

Nuorten työttömien pakollinen sijoittaminen ammatti- ja oppipajoihin ja ammattiopetuksen jakamisen takaaminen niille nuorille, jotka täytyvät keskeyttää opin.

Ammattiopetukseen ja oppilaisiin nähden asetamme seuraavat vaatimukset:

Pakollinen, maksuton, täydellinen ammattiopetus kaikille nuorille 18 ikävuoteen asti.

Ammattiopetuksen täytyy perustua käytännölliseen opetukseen ja olla järjestetty työ-

koulun (tehtaat j.n.e.) periaatteiden mukaan. Perustuksena tälle on erikoisten oppilasosastojen muodostaminen teollisille ammattialoille, yhteisten oppipajojen hankkiminen joukolle käsi- ja pikkuteollisuusaloja, joissa osa työajasta vietetään.

Yksityisten oppisopimusten lakkauttaminen ja oppilaiden asettaminen joukkosopimusten alaisiksi.

Oppilaskurituksen lakkauttaminen ankarien määräysten kautta. (Oppilaiden korkein määrä määrätystä työläisten luvusta, ankara rangaistus pahoinpitelystä, työajan ylittämisestä ja nuorisosuojelulakien rikkomisesta.)

Kaksivuotinen oppiaika, mukaanluettuna koetus aika, mikä työn nykyiseen kapitalistiseen luonteeseen katsoen on riittävä.

Oppilastyön kielto ei-ammattitaitoa vaativassa työssä.

Ruoka- ja asuntopakon kielto.

Koko oppilasjärjestelmän ankara kontrolli työväestön elimien kautta (ammattiyhdistykset, työpaikkaneuvostot).

Työväenjärjestöjen ja -edustajien osanotto oppilaspajojen ja ammatillisten koulujen johtoon. Samoin oppilaiden osanotto valitsemiansa neuvostojen kautta.

Taistelurintaman yhdistämiseksi *täysikasvuisen* työväestön kanssa vaatii K.N.I.:

Täydellinen vaalioikeus nuorille työläisille työpaikkaneuvostoihin.

Nuorten työläisten ehdoton ja pienillä maksuilla helpoitettu pääsy ammattiyhdistyksiin ja niissä heille samallaiset oikeudet kuin vanhemmillekin työläisille.

4. K.N.I. toivoo näillä vaatimuksilla saavansa kapitalistiselta järjestelmältä laajakantoisen muutoksen nuorisotyön tämänpäiväiseen *palkkajärjestelmään*. Nuorten työläisten enempää kuin oppilaidenkaan palkan määrääminen ei saa enää jäädä riippuvaksi työnantajan mieltävaltaisuudesta ja saaliinhimosta, vaan täytyy tulla määrätyksi ammatillisten kollektiivisopimusten kautta. Missään tapauksessa ei voida enää sellaista olotilaa sietää, ettei nuorison palkka riitä edes hengen ylläpitoon, ja juuri sentähden tulee elinkustannusminimi ottaa nuorison palkkauksen alimmaksi rajaksi. Poistettava on se häpeällinen ja koko työväenluokalle vahingollisin riiston muoto, että kapitalisti maksaa nuorison työstä, vaikkapa se onkin täysikasvuisten työn kanssa aivan samallaista, paljon pienemmän palkan kuin täysikasvuiselle ja siten saattaa nuorison ja täysikasvuisen työväestön alituisen kilpailuun keskenään. Samanlainen palkka samanlaisesta työstä! Mutta siinä tapauksessa, että tulemme taistelumme kautta saavuttamaan 6-tuntisen työpäivän, ei siitä saa johtua mitään vahinkoa nuorisolle. Siitä täytyy saada täysi palkka, kuten 8-tuntisestakin työpäivästä. Ja niin kauan, kun oppilastyö kapitalistisessa muodossaan on vielä osana yleisestä nuorison palkkatyöstä, eikä sosialistinen uudestaanjärjestely ja huolto ole toteutettu, täytyy nuorison työn vastata heidän työnsä laatua. Siis palkkojen säännöllinen kohoaminen vastaavassa suhteessa ammattitaitoisten työläisten palkkoihin nähden. Nykyiseen alhaiseen palkkasysteemiin kuuluu myös se kauhistuttava tosiasia, että nuoret työläiset ja oppilaat kun he joutuvat työttömiksi, eivät saa vähintäkään avustusta, ja että he kaikkein parhaimmassa tapauksessa saavat paljon pienemmän työttömyysavustuksen kuin täysikasvuiset työläiset. Ja kuitenkin eivät nuoret, työttömät työläiset voi elää aivan samalla lailla kuin täysikasvuiset työttömät, vaan ovat kurjuuden vaaralle paljon paremmin alttiita ja kadottavat sitäpaitsi usein vielä mahdollisuuden

kehitykseensä. Sentähden antautuu K.N.I. täydellä voimalla vaatimaan nuorille työttömille pakollista, vanhempien työläisten kanssa yhtä suurta työttömyysavustusta ja heidän sijoittamistaan oppilaspajoihin.

Kuusituntinen työpäivä nuorisolle on ollut jo Stuttgartin ohjelman vaatimuksena ja vieläpä vastustajienkin nuorisointernationalet ovat työtätekevän nuorison painostuksesta olleet pakoitettuja ottamaan ohjelmaansa tämän meidän vaatuksemme. Kukaan ei saa enää tänään epäillä, etteikö 6-tuntisen työpäivän vaatimus ole tinkimätön, ottaen huomioon työläisnuorison heikot voimat ja välttämättömyyden kehittää itseään henkisesti ja ruumiillisesti. Mutta myöskin täydellinen *yötyön* kieltö kaikilta nuorilta työläisiltä 20 ikävuoteen asti ja heidän työskentelynsä kieltäminen epäterveellisillä työ- ja ammattialoilla on itsestään selvä työväenluokalle, joka ei tahdo antaa nuorisonsa sortua elämänsä parhaimpina vuosina. Me tahdomme ruumiillisesti ja henkisesti terveen ihmisuvun, ja jokaisella nuorella tulee olla oikeus saada riittävä *loma* ja hyvä hoito sen aikana, samoin kuin jokaviikkoinen kyllin riittävä sunnuntailepo.

K.N.I. asettaa edelleen joukon vaatimuksia nykyisen oppilasjärjestelmän täydelliseksi muuttamiseksi ja *ammattiopetuksen* hankkimiseksi *kaikille* nuorille työläisille, mistä kapitalismi on tehnyt muutamien harvojen kalliisti ostettavan etuoikeuden. Sen vaatiminen merkitsee sitäpaitsi sitä, ettei vaadittu pakollinen ammattiopetus saa omata nykyisten porvarillisten jatko-opistojen luonnetta, vaan tulee sen olla käytännöllistä opetusta työkouluun periaatteiden pohjalla. Perustuksena tälle kasvatukselle tulee olla oppilasosastojen teollisuudessa. Oppilasjärjestelmä täytyy vapauttaa kapitalismin herravallan alta, yksityisten oppisopimusten tilalle voimaansaattaa ammatilliset joukkosopimukset. Nuorisotyön riistoa vastaan oppilasjärjestelmän muodossa, oppilaiden kuritusta, tuota työnantajan keskiaikaista oikeutta vastaan tulee

kaikin voimin taistella, ja oppilaalle, joka tänään suorittaa täysi-ikäisen työn, täytyy antaa työläiselle kuuluva asema ja oikeus. Koska oppilaiden otto teollisen tuotannon aloille tähän asti palveli yksinomaan työläisten sormistarkoituksia yleisissä tuotantolaitoksissa tai urakkejoukoissa, niin täytyy tässä vaatia radikaalisia muutoksia ja pyrkiä perustamaan tehtaisiin erikoisia oppilasosastoja, joissa ammattiopetuksen pääosan tulee tapahtua. Mutta keskiaikaiset, häviöön tuomitut käsityöpajat eivät myöskään voi olla yksinomaisina uusiaikaisina ammattiopetuksen paikkoina, sitä vähemmän, kun päähuomio välttämättä täytyy tänään kohdistua teollisuudessa käytökelpoisten työläisten kasvattamiseen. Yhdistettyjen oppipajojen hankkiminen useampia käsityöteollisuusaloja varten, joissa oppilaat viettävät osan työajastansa, on välttämätöntä niin kauan, kun oppilasjärjestelmä käsiteollisuusosalalla on käytännössä. Niiden muoto riippuu käytännöllisistä mahdollisuuksista: joko oppilasosasto suuremmilla teollisilla aloilla tai jatko-opiston käytännöllinen työpaja. K.N.I. vaatii nuorisotyön sosialistisen uudestijärjestelyn kautta kaikkien nuorten kasvatusta 18 ikävuoteen asti. Mutta tällä, ainoastaan sosialismin vallitessa toteutettavissa olevalla kaikenpuolisella kasvatuksella ei ole mitään tekemistä spesialiseeratun ja taylorilaisen kapitalistisen ammattiopetuksen systeemin kanssa, ja jokaisen yli kaksi vuotta kestävästä oppilaanapidon määrästä tänään riistohalu. Sentähden asettaa K.N.I., kuten ennen, kapitalistiselle yhteiskunnalle vanhan stuttgartilaisen vaatimuksen: ”Kaksivuotinen korkein oppiaika”, mikä on tänään oikeampi kuin silloin, koska työnjako ja spesialiseeraantuminen Stuttgartin kongressin jälkeisenä 15 vuotena on vielä huomattavasti mennyt eteenpäin.

5. *Mikä ominaisuus on ja missä suhteessa ovat meidän taloudelliset osittaisvaatimuksemme koko vallankumoukselliseen taisteluunne?* Niitä voidaan tarkastella vain tä-

män meidän koko vallankumouksellisen toimintamme puitteissa, josta ne muodostavat ja niiden täytyy muodostaa *eroittamattoman osan. Kun me siis esitämme osittaisvaatimusten ohjelman, niin on meidän katseemme suunnattu lopulliseen päämääräämme, proletariseen vallankumoukseen ja sosialistisen yhteiskunnan rakentumiseen, ja koko meidän agitatioonimme ja työemme on tietoisista siitä, ettei kapitalismin pohjalla ole mahdollista mikään proletarijoukkojen aseman kestävä parannus eikä nuorisotyön uudelleen järjestely.*

Meidän osittaisvaatimuksemme ovat vaatimuksia, jotka työväenluokan asetettava suojellakseen nuorisonsa elämää ja terveyttä, vahvistaakseen sitä luokkataistelua varten henkisesti ja ruumiillisesti ja tehdäkseen sen vastustuskykyisemmäksi ja kelvolliseksi tulevaan proletariseen valtioon. Niitä asettaessaan ei työväenluokka missään tapauksessa voi, kuten sosialidemokraatit, kiinnittää huomiotaan siihen, ovatko ne sopusoinnussa kapitalistisen talouden etuharrastusten kanssa, vai eivätkö. *Vain äärimmäinen kurjuus, jota proletariaatti ei voi eikä saa enää kauemmin sietää, ollakseen taisteluvalmiina, on meille määrävänä. eivätkä kapitalistisen talouden tarpeet ja kannattavaisuus.* Päinvastoin tekevät kommunistit osittaisvaatimuksistaan *agitatiooninsa* *vinuja* täydellisen muutoksen aikaansaamiseksi. Tämä sitäkin suuremmalla syyllä, kun ennen sotaa työväenluokan elämän ylläpitämiseksi itsestään ymmärrettävät ja välttämättömät minimaatimukset eivät tänään, nykvisenä kapitalistisen talouden rappeutumiskautena toteudu kapitalismin puitteissa, vaan täytyy niiden tämän vuoksi johtaa yhä katkerampaan taisteluun työväenluokan ja pääoman välillä. Kun kommunistinen nuoriso näin taistelee työläisnuorison taloudellisen aseman ratkaisevan parannuksen puolesta, niin tekee se tämän pyrkimyksensä todellisiin parannuksiin selvästi ja ratkaisevasti riippuvaksi työväenluokan koko vallankumouksellisen taistelun eduista ja järjestää sen tämän alle.

Työläisnuorison täytyy olla tästä tietoisien ja ymmärtää, että tänään *voilaan vähäisimmätkin vaatimukset toteuttaa vain käyttämällä työtätekevän luokan vallankumouksellisen taistelun ammatillisia ja poliittisia voimakeinoja*. Tämän tosiasian selvän käsittämisen kautta eroaa kommunististen järjestöjen taloudellinen taistelu sosialidemokraattien lehmäkauppapolitiikasta, jotka kapitaalimääräysten mukaan ja pelosta vallankumouksellisen taistelun välttämättömyyden edessä uhraavat työväenluokan yksinkertaisimmat elinvaatimukset tai ankaralla huolellisuudella pidättävät joukkoja taistelusta ja pikkumaisesti eroittavat "taloudelliset" vaatimukset poliittisesta taistelusta. Turmiollinen virhe, johon "puhtaat" syndikalistit heidän kanssaan tekevät itsensä syyllisiksi.

Mitä tarmokkaammin joukot vaatimustensa puolesta taistelevat, sitä ankarampana kohtaa heitä kapitaalinvastarinta, ja taisteluhalu tulee heissä voimakkaaksi, samanaikaisesti alkaa heissä kasvaa yhä syvempi luottamus kommunistisiin järjestöihin, kun he tulevat käytännöllisen kokemuksen kautta huomaamaan sosialidemokraattien koko turhan tuulenpieksännän. Ja kommunistinen puolue tai nuoriso on heille apuna ja tulee niiden osoittaa heille selvällä ja terävällä arvostelulla ja selostamisella erikoisten kysymysten yhtenäisyys ja tehdä heille ymmärrettäväksi tappion syyt ja taistelunsa merkityksen. Sikäli kuin taistelu osittaisvaatimusten puolesta käsittää yhä laajempia työväestön joukkoja ja saattaa heidät liikehtimään — ja kommunististen järjestöjen tehtävänä on näiden konkreettisten vaatimusten johdosta kehittyneiden taisteluiden *laajentaminen, syventäminen ja yhdistäminen* — sikäli kuin tämä taistelu, joukkojen elämisen välttämättömyys, asettuu vastustamaan kapitalistisen yhteiskunnan elämisen välttämättömyyttä, tulee työtätekeväluokka tietoiseksi siitä, että, *jos se tahoo elää, täytyy kapitalistisen yhteiskunnan kuolla*.

Näin on taistelu taloudellisten vaatimustemme puolesta

laajojen, vielä nukkuvien tai harhaan johdettujen työläisnuorisojoukkojen tärkeimpänä kouluna.

PÄÄTÖSLAUSELMA

kommunistisista lastenosastoista.

1. Kongressi toteaa, että II kongressin hyväksymät periaatteelliset suuntaviivat työtä varten kommunistisissa lastenosastoissa ovat käytännöllisissä kokeiluissa osoittaneet täydellisesti *oikeiksi ja tarkoitustaan vastaaviksi*. Kommunististen lastenosastojen työn keskittäminen ja suorittaminen on tärkeä tehtävä kommunistisille nuorisjärjestöille. Siellä missä kommunistinen nuoriso on näiden suuntaviivojen perusteella tarttunut tähän työnsä uuteen haaraan, on saavutettu *merkittäviä tuloksia*. Pääsaavutuksia ovat *kommunistisen vaikutuksen leveneminen työväenluokan yhä laajempiin piireihin* (kymmenien tuhansien proletaarilasten valtaaminen, jotka samalla ovat toimineet järjestymättömien vanhempiensa ja sisariensa herättäjinä ja siten täyttävät vallankumouksellisen tehtävänsä), *kommunistisesti valistuneen nuosevan polven kasvattaminen kommunistisia nuorisjärjestöjä varten, kommunistisen nuorison työmuotojen parantaminen (elävöittäminen)* kokemusten keräämisen kautta kommunistisesta lastenosastotyöstä.

2. Toiselta puolen toteaa kongressi, että joukko liittoja on *liian vähän tai liian myöhään kiinnittänyt huomiotaan lastenosastotyöhön*. Sentähden esiintyi työn epätasaista jakamista ja osittain sopimattomien ohjaaja-aineksien tai väärin teorioiden aiheuttamaa vahingollista vaikutusta liittojen alueella toimiviin lastenosastoihin nähden. Eräissä maissa puuttuu kommunistiselta lastenliikkeeltä *lujaa keskitystä ja myöskin välttämätöntä yhtenäisyyttä järjestö- ja työmuodoissaan*.

3. Kongressi tervehtii syyskuussa 1922 pidettyä *ensimmäistä kansainvälistä lastenosastotyön ohjaajien konferenssia* ensimmäisenä askeleena kommunistisen lastenliikkeen lujittamiseksi ja yhtenäistytymiseksi K. N. I:n johdon alla. *Se hyväksyy konferenssin hyväsymät päätökset täydellisesti* ja toivoo, että uusi E. K. näiden päätösten perusteella omistaa lastenosastotyölle suurempaa huomiota kansainvälisessä mittakaavassa.

4. Kongressi pitää välttämättömänä *alleviivata* erikoisesti ensimmäisen kansainvälisen konferenssin hyväksymistä *päätöksistä seuraavaa*:

Kommunististen lasten osastojen työn perustaa täytyy *laajentaa* mukaanvetämällä kollektiiviseen ja yksilölliseen työskentelyyn muita proletaarisia järjestöjä (kommunistiset puolueet, naisjärjestöt, punaiset ammattiyhdistykset, tai ammattiyhdistysosastot, työväen voimistelu- ja urheiluliitot j.n.e.), ilman että sen kautta johdon periaatteesta poiketaan ja lastenosastotyön suorittaminen kommunististen nuorisjärjestöjen kautta keskeytyy.

Käytännöllisen lastenosastotyön metoodeja on laajennettava, jolloin erikoista painoa on pantava lasten itse toiminnan voimistuttamiselle osastossa ja lasten kaikinpuolisen kasvatuksen lujittamiseen yhteisen työn, leikin ja harjoituksen kautta, toimeenpanemalla niiden yhteydessä ainoastaan valistavaa askartelua. Siihen on pantava painoa, että kommunistisissa lastenosastoissa käytäntöön tulevat työtävät valmistavat ja helpoittavat liittymistä kommunistisiin nuoriso-osastoihin, mutta ettei työn sisältö ja metodit kommunistisissa nuorisjärjestöissä aiheuta lastenosastojen vanhempien jäsenten vieraantumista.

Lastenlehdet ovat erikoisella huolella toimitettavat ja muodostettavat kommunistisiksi, joukkoluonteen omaaviksi lastenlehdiksi.

5. Kongressi toivoo, että Kominternin E. K:n yhteyteen muodostettu sivistysosasto kiinnittää välttämätöntä

huomiota kommunistiseen lastenosastoliikkeeseen ja kehittää omasta puolestaan kommunistisia puolueita tukemaan kommunistista nuorisoa tässä työssä K. N. I:n hyväksymien järjestö- ja työperiaatteiden kiinteällä pohjalla.

PÄÄTÖS

maatyöläis- ja talonpoikaisnuorison asemasta.

Kongressi velvoittaa Eksekutiivikomitean toimeenpanemaan tulevaan byrooistuntoon mennessä ainehiston keräyksen maatyöläis- ja köyhän talonpoikaisnuorison taloudellisesta asemasta ja byrooistunnolle ehdottamaan konkreettiset ehdotukset näiden työläisnuorisokerrosten kansainvälisiksi vaatimuksiksi. Liitot velvoitetaan kiinnittämään suurta huomiota tähän kysymykseen.

PÄÄTÖS URHEILUKYSYMYKSESTÄ.

Kuultuaan alustuksen urheilukysymyksestä pitää III kongressi välttämättömänä toiminnan lujittamista K. N. I:n osastojen ja E. K:n taholta tällä alalla.

Kaikkien K. N. I:n osastojen tulee ensi kädessä käydä voimakasta taistelua porvarillisia voimistelu- ja urheilujärjestöjä vastaan, jotka puolueettomuuden petollisen naamarin alla vieroittavat suuren osan proletariaattia pois luokkataistelusta ja ovat useissa maissa nykyisenä luokkavastakohtien kärjistymisen aikakautena verhona porvariston vastavallankumouksellisten iskujoukkojen laittomalle aseistautumiselle. Kommunististen nuorisjärjestöjen tehtävänä on työskennellä näiden järjestöjen hajottamiseksi saadakseen niissä löytyvät proletaraiset ainekset johdettua työväen voimistelu- ja urheilujärjestöihin. Siellä, missä työväen omia voimistelu- ja urheilu-

järjestöjä ei vielä ole olemassa, on kommunististen nuorisojärjestöjen velvollisuutena huolehtia niiden perustamisesta Punaisen Urheiluinternationalen osastojen muodossa.

Kommunistiset nuorisojärjestöt käyvät energistä taistelua niinsanottua valtiollista ruumiinharjoitusvelvollisuutta tai sotilaallista valmistusvelvollisuutta vastaan, jotka eivät kapitalistisessa yhteiskunnassa ole mitään muuta kuin militarismin peitetty muoto. Siellä, missä tämä valtiollinen ruumiinharjoitusvelvollisuus tai sotilaallinen valmistusvelvollisuus kapitalistisissa maissa on otettu käytäntöön, noudattavat kommunistit samaa taktikkaa, mitä he käyttävät militarismiin nähden, s.o. he ottavat siihen osaa voidakseen valistaa proletaarisia ainek-
sia yhä laajemmissa joukoissa ja voittaakseen ne luokkataistelulle.

Työväen voimistelu- ja urheilujärjestöissä, joiden enemmistö vielä tänään on sosialidemokraattien johdon alla ja sentähden vaikuttavat suureen osaan työläisnuorisoa, joka niihin kuuluu reformistisilla aatteillaan, tulee kommunististen nuorisojärjestöjen suorittaa systemaattista valistustyötä vaikuttaakseen porvarillisia urheilutapoja vastaan, jotka estävät luokkataistelulle välttämättömän proletaarisen solidarisuuden syntymistä. paljastaa urheiluelämän puolueettomuusfraasin porvarillisen sisäl-
lön ja esiintvä iokaista yhteistyötä vastaan porvariston kanssa. Vain näin voivat kommunistiset nuorisojärjestöt toimintansa kautta, jota täytyy harjoittaa kiinteässä yhteistyössä kommunististen puolueiden kanssa, johtaa työväen voimistelu- ja urheilujärjestöt pois passiivisuudesta luokkataisteluun nähden ja antaa niille jälleen luokkataisteluluonne. Tämä kommunististen nuorisojärjestöjen suunnitelmanmukainen työ työväen voimistelu- ja urheilujärjestöissä ei ole luonnollisestikaan suunnattu näiden hajottamiseen, vaan esiintyvät kommunistit täällä kuten ammatillisissakin järjestöissä sosialidemokraattien

hajoitusaikeita vastaan ja liikkeen välttämättömän yhteisyyden puolesta. Kommunististen nuorisjärjestöjen jäsenet työväen voimistelu- ja urheiluliitoissa liittyvät tätä tarkoitusta varten osastoiksi ja työskentelevät niiden sisällä jäsenenemmistön voittamiseksi puolelleen ja näiden liittojen liittämiseksi Punaiseen Urheiluinternationaaleen.

Kommunististen nuorisjärjestöjen tulee pyrkiä yhdessä jo perustettujen työväen voimistelu- ja urheiluseurojen kanssa kuin myöskin kommunististen osastojen avulla niissä urheilujärjestöissä, jotka vielä ovat reformistien johdon alla, molemminpuolisen valmistuksen kautta luomaan sisäisen yhteistyötilanne ja tulee niiden yleensä pyrkiä säännöstelemään suhteensa työväen voimistelu- ja urheiluliikkeeseen sen periaatteen mukaan, että työ- ja jäsentenkeskinen yksilöllinen kilpailu on jätettävä pois.

K. N. I:n III kongressi luopuu asettamasta lopullisia teesejä työväen voimistelu- ja urheilujärjestöihin nähden, vaan velvoittaa K. N. I:n 4 byrooistunnon ne toimittamaan, jonka tulee myöskin lopullisesti ratkaista keskustelussa heränneet riitakysymykset. Jotta K. N. I:n 4 byrooistunto voisi tämän tehtävän täyttää siten, miten se on välttämätöntä työskentelyn lujittamiseen nähden voimistelu- ja urheilujärjestöissä on tärkeää, ettei K. N. I:n E. K. ja a vain K. N. I:n osastoille ohjeita niiden käytännöllistä työskentelyä varten eikä vain valvo tätä työtä, vaan asettaa erikoisen painon sille, että liitot lähettävät ainehistoa tästä kysymyksestä ja perusteellisesti valmis- telee K. N. I:n periaatteellisen kannan selostuksen urheilukysymyksestä.

PAÄTÖS OHJELMAKYSYMYKSESTÄ.

K. N. I. III kongressi päättää:

1. Hyväksyä Eksekutiivikomitean K. N. I:n ohjelma- luonnoksen periaatteessa.

2. Velvoittaa tulevan byrooistunnon päättämään ohjelmasta lopullisessa muodossaan.

3. Liitot velvoitetaan siihen mennessä toimeenpanemaan perinpohjaisen keskustelun ohjelmasta.

4. Velvoittaa Eksekutiivikomitean julkaisemaan Berliinissä hyväksytyt ja nyt kongressille esitetyn uuden ohjelmaluonnoksen kaikilla tärkeimmillä kielillä.

PÄÄTÖS KANSAINVÄLISISTÄ LEHDISTÄ.

1. "Jugendinternationale" on nykyisessä asussaan samalla teoreettinen äänenkannattaja toimitsijoita varten sekä propagandalehti tiedotonta nuorisoa varten. Tulevaisuudessa ilmestyy se samannimisenä kuin tähänkin asti kansainvälisenä johtavana lehtenä kommunististen nuorisjärjestöjen kehittyneimpiä jäseniä varten.

2. Propaganda- ja joukkolehtenä ilmestyy tärkeimpiin tilaisuuksiin kuvitettuja lehtiä (samanlaisia kuin "Kuvia Neuvosto-Venäjän nuorison elämästä").

3. "Jugend-Korrespondenz'in" *saksalainen painos* on aiottu myytäväksi lehdeksi. Se ilmestyy bulletinin luontoisena ja sisältää E. K:n tiedonantoja kysymyksessä oleville liitoille, julistuksia, tärkeimpää ainehistoa ja tietoja liitoista.

PÄÄTÖS YHTEISRINTAMAKYSYMYKSESTÄ.

Kommunistisen Nuorisointernationalen III kongressi selittää, kuultuaan selostuksen yhteisrintamakysymyksestä:

E. K. on tehnyt kaikkensa toteuttaakseen työläisnuorison yhteisrintaman taistelussa pääoman hyökkäystä vastaan.

Mutta kaikki sen yritykset ovat rauenneet tyhjiin Amsterdamin ja Wienin nuorisointernationalein vastustuksen tähden, jotka ovat hyljänneet työläisnuorison maailmankongressin koollekutsumisen, jonka päämääränä piti olla työläisnuorison taistelusuunnitelman ja vaatimusten laatiminen vaikuttavaa vastarintaa varten kurjistuttamista, taantumuksen kasvua ja militarismia vastaan. Sosialidemokraattisen työläisnuorison kansainväliset johtajat ovat siten vastustaneet työläisnuorison vaikuttavan vastarinnan muodostamista pääoman hyökkäystä vastaan. He eivät ole ainoastaan hyljänneet koko maailman työläisnuorison yhteisrintaman muodostamista, vaan ovat katsoneet pääasiallisimmaksi tehtäväkseen klikin muodostamisen ei taistelua varten pääomaa vastaan, vaan taistelua varten kommunistista nuorisoa vastaan.

Kongressi on sitä mieltä, että yhteisrintamakysymystä on kaikesta huolimatta pidettävä vireillä hankkiaksemme työväestölle välttämättömät aseet taistelua varten porvaristoa vastaan ja velvoittaa K. N. I:n E. K. edelleenkin pyrkimään luomaan työläisnuorison yhteisrintaman sekä yhteisrintaman työläisnuorison ja täysikasvuisen työväestön välille.

Sen tosiasian edessä ollen, ettei Haagin konferenssi ole johtanut mihinkään positiivisiin tuloksiin ja siihen nähden, että työläisnuoriso ennen kaikkea joutuu edessämme olevissa, uhkaavissa sodissa olemaan kanuunanruokana, velvoittaa kongressi E. K:n kääntymään molempien toisten internationalein puoleen ehdotuksella yhteisrintaman muodostamisesta taistelua varten sotaa ja taantumusta vastaan sekä laatimaan täsmällisen taistelusuunnitelman näiden internationalein kanssa suoritettavia yhteisiä liikkeitä varten.

Kongressi vaatii kaikkia liittoja ja K. N. I:n jokaista yksityistä jäsentä jännittämään kaikki voimansa tässä taistelussa uutta sotaa ja taantumusta vastaan, jotta työläisnuoriso, yhteiseen taistelurintamaan sulkeutuneena, voisi osoittaa porvaristolle, ettei se enää salli johtaa itseään teurastettavaksi pääoman etujen tähden.

Eläköön työläisnuorison yhteisrintama!

Eläköön yhteinen taistelu sotaa ja taantumusta vastaan!

Hinta 5 mk.